YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(viides jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2008 *

Asiassa T-185/05,

Italian tasavalta, asiamiehinään avvocato dello Stato I. Braguglia ja avvocato dello Stato M. Fiorilli,

kantajana,

jota tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään abogado del Estado F. Díez Moreno,

ja

Latvian tasavalta, asiamiehenään aluksi E. Balode-Buraka, sittemmin L. Ostrovska,

väliintulijoina,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään L. Cimaglia ja P. Aalto,

vastaajana,

jossa vaaditaan toisaalta 10.11.2004 pidetyssä komission 1678. kokouksessa tehdyn sen komission päätöksen kumoamista, jonka mukaan avoimia johdon virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä saksaksi, englanniksi ja ranskaksi ajanjaksona, jonka oli määrä päättyä 1.1.2007, ja toisaalta sen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajan avointa virkaa koskevan ilmoituksen (palkkaluokka A* 15/A* 16) kumoamista, jonka komissio julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä 9.2.2005 (EUVL C 34 A, s. 3),

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Prek ja V. Ciucă,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.7.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY 12, EY 230, EY 236, EY 290 ja EY 314 artiklassa, sellaisina kuin ne olivat voimassa nyt esillä olevaa asiaa koskevana aikana, määrätään seuraavaa:

”12 artikla

Kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä tämän sopimuksen soveltamisalalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän sopimuksen erityismääräysten soveltamista.

Neuvosto voi 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen toteuttaa sääntelyn tällaisen syrjinnän kieltämiseksi.

– –

230 artikla

Yhteisön tuomioistuin tutkii Euroopan parlamentin ja neuvoston yhdessä antamien säädösten sekä neuvoston, komission ja EKP:n säädösten laillisuuden, suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta, samoin kuin Euroopan parlamentin sellaisten säädösten laillisuuden, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin.

Tässä tarkoituksessa yhteisön tuomioistuimella on toimivalta ratkaista jäsenvaltion, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission kanne, jonka perusteena on toimivallan puuttuminen, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, tämän sopimuksen tai sen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö.

Yhteisön tuomioistuimella on samoin edellytyksin toimivalta ratkaista tilintarkastustuomioistuimen ja EKP:n oikeuksiensa turvaamiseksi nostamat kanteet.

Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi samoin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

Tässä artiklassa tarkoitettu kanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa säädöksen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon.

– –

236 artikla

Yhteisön tuomioistuimella on toimivalta ratkaista yhteisön ja sen henkilöstön väliset riidat henkilöstösäännöissä määrätyin tai palvelussuhteen ehdoista johtuvin rajoituksin ja edellytyksin.

– –

290 artikla

Neuvosto vahvistaa yksimielisesti yhteisön toimielimissä käytettäviä kieliä koskevan sääntelyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön tuomioistuimen perussäännön määräysten soveltamista.

– –

314 artikla

Tämä sopimus, joka on laadittu yhtenä kappaleena hollannin, italian, ranskan ja saksan kielellä, ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen, talletetaan Italian tasavallan

hallituksen arkistoon, ja tämä hallitus toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen siitä muiden allekirjoittajavaltioiden hallituksille.

Tämä sopimus on liittymissopimusten nojalla todistusvoimainen myös englannin, espanjan, iirin, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ruotsin, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä laadittuina toisintoina."

2 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 17, s. 385) 1–6 artiklassa, sellaisina kuin ne olivat voimassa nyt esillä olevaa asiaa koskevana aikana, säädetään seuraavaa:

"1 artikla

Unionin toimielinten viralliset ja työkielet ovat englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kieli.

2 artikla

Jäsenvaltion tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön yhteisön toimielimille osoittamat asiakirjat laaditaan millä tahansa virallisella kielellä lähettäjän valinnan mukaan. Vastaus laaditaan samalla kielellä.

3 artikla

Yhteisön toimielimen jäsenvaltiolle tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalle henkilölle osoittamat asiakirjat laaditaan kyseisen jäsenvaltion kielellä.

4 artikla

Asetukset ja muut yleisesti sovellettavat säädökset laaditaan kahdellakymmenellä virallisella kielellä.

5 artikla

Euroopan unionin virallinen lehti julkaistaan kahdellakymmenellä virallisella kielellä.

6 artikla

Yhteisön toimielimet voivat antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt näiden kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta.”

3 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt), sellaisina kuin ne olivat voimassa nyt esillä olevaa asiaa koskevana aikana, 1 d artiklan 1 ja 6 kohdassa, 27 artiklassa, 28 artiklassa ja 29 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”*1 d artikla*

1. Näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa kaikenlainen syrjintä ja esimerkiksi sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautuneisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä. – –

6. Kaikkien syrjimättömyysperiaatteeseen ja suhteellisuusperiaatteeseen kohdistuvien rajoitusten on oltava objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja, ja niiden on vastattava henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita. Nämä tavoitteet voivat erityisesti oikeuttaa vahvistamaan pakollisen eläkeiän sekä vanhuuseläkeoikeutta koskevan vähimmäisiän.

– –

27 artikla

Palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.

Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille.

28 artikla

Virkamieheksi voidaan nimittää ainoastaan henkilö,

– –

f) jolla on perusteellinen kielitaito yhdessä yhteisön kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa yhteisön kielessä.

29 artikla

– –

2. Otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä (pääjohtajia tai vastaavia palkkaluokkiin AD 16 tai AD 15 kuuluvia virkamiehiä taikka johtajia tai vastaavia palkkaluokkiin AD 15 tai AD 14 kuuluvia virkamiehiä) sekä poikkeustapauksissa, kun kyseessä ovat erityispätevyyttä vaativat tehtävät, nimittävä viranomainen voi noudattaa myös muuta palvelukseenottamismenettelyä kuin kilpailumenettelyä.”

4 Komission työjärjestyksen (K(2000) 3614, EYVL L 308, s. 26) 18 artiklassa määrätään seuraavaa:

”*18 artikla*

Kokouksessa hyväksytyt säädökset liitetään todistusvoimaisella kielellä tai todistusvoimaisilla kielillä erottamattomasti tiivistelmään, joka laaditaan komission sen kokouksen jälkeen, jossa ne on hyväksytty. Nämä säädökset varmennetaan puheenjohtajan ja pääsihteerin allekirjoituksilla tiivistelmän viimeisellä sivulla.

Kirjallisella menettelyllä hyväksytyt säädökset liitetään todistusvoimaisella kielellä tai todistusvoimaisilla kielillä erottamattomasti 12 artiklassa mainittuun päivittäiseen

asialuetteloon. Nämä säädökset varmennetaan pääsihteerin allekirjoituksella päivittäisen asialuettelon viimeisellä sivulla.

Valtuutusmenettelyllä hyväksytyt säädökset liitetään todistusvoimaisella kielellä tai todistusvoimaisilla kielillä erottamattomasti 15 artiklassa mainittuun päivittäiseen asialuetteloon. Nämä säädökset varmennetaan pääsihteerin allekirjoituksella päivittäisen asialuettelon viimeisellä sivulla.

Toimivallan siirto -menettelyllä tai 13 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetulla tavalla toimivaltaa edelleen siirtäen hyväksytyt säädökset liitetään todistusvoimaisella kielellä tai todistusvoimaisilla kielillä erottamattomasti 15 artiklassa mainittuun päivittäiseen asialuetteloon. Nämä säädökset varmennetaan pääjohtajan tai toimialajohtajan allekirjoittamalla omavarmenteisella todistuksella.

Tässä työjärjestyksessä säädöksillä tarkoitetaan EHTY:n perustamissopimuksen 14 artiklassa, EY:n perustamissopimuksen 249 artiklassa ja Euratomin perustamissopimuksen 161 artiklassa tarkoitettuja säädöksiä.

Tässä työjärjestyksessä todistusvoimaisilla kielillä tarkoitetaan yhteisöjen kaikkia virallisia kieliä, kun kyseessä on yleisesti sovellettava säädös, ja muun säädöksen osalta niiden kieliä, joille se on osoitettu.”

Asian tausta

5 Komissio teki 10.11.2004 pidetyssä, 1678. kokouksessaan päätöksen (jäljempänä päätös), jonka sanamuoto, sellaisena kuin se ilmenee Italian tasavallan kannekirjelmäänsä liittämästä asiakirjasta, on seuraava:

”Komissio on päättänyt, että johtavassa asemassa olevien virkamiesten avoimia virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä vastedes saksaksi, englanniksi ja ranskaksi ajanjaksona, jonka oli määrä päättyä 1.1.2007. Tämä päätös seuraa käännöksen pääosaston käytettävissä olevasta kääntämiskapasiteetista, siinä otetaan huomioon johtavassa asemassa olevien virkamiesten palvelukseen ottamista koskevat menettelysäännöt (SEK(2004) 252) ja se tehdään komission 26.5.2004 antaman tiedonannon, jonka otsikko on ’Kääntäminen: tarjonnan ja kysynnän tasapainottaminen’ (SEK(2004) 638/6), toimeenpanon puitteissa.”

6 Asiakirjassa SEK(2004) 252, joka on laadittu 27.2.2004 ja jonka otsikko on ”Johtavassa asemassa olevien virkamiesten palvelukseen ottaminen uusista jäsenvaltioista. Kinnockin tiedonanto yhteisymmärryksessä puheenjohtajan kanssa” ja joka sisältyi 3.3.2004 pidetyn komission 1648. kokouksen esityslistaan, vahvistetaan johtavassa asemassa olevien virkamiesten palvelukseen ottamista koskevat menettelysäännöt niiden kymmenen jäsenvaltion osalta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1.5.2004. Näihin sääntöihin kuuluu kyseisen asiakirjan 5 kohdan toisen kappaleen viimeisessä virkkeessä oleva sääntö, jossa todetaan seuraavaa:

”Valintamenettely järjestetään englanniksi, ranskaksi ja saksaksi.”

7 Asiakirjassa SEK(2004) 638/6, joka on laadittu 26.5.2004 ja jonka otsikko on ”Kääntäminen: tarjonnan ja kysynnän tasapainottaminen. Kinnockin tiedonanto yhteisymmärryksessä puheenjohtajan kanssa” ja joka sisältyi 26.5.2004 pidetyn komission 1659. kokouksen esityslistaan, esitellään kääntämiskapasiteetin ja vuoden 2004 laajentumisesta seuraava käännöspyyntöjen ennakoitavissa oleva kehitys komissiossa, todetaan käytettävissä olevia resursseja koskevat rajoitukset, jotka seuraavat käännöstarjontaan kohdistuneista jo toteutetuista toimenpiteistä, ja vahvistetaan toimintasuunnitelma, joka sisältää toimenpiteitä käännöspyyntöjen rajoittamiseksi ja hallinnoimiseksi siirtymäkauden aikana, joka kestää vuoden 2006 loppuun asti. Näiden toimenpiteiden, kuten saman asiakirjan 4 kohdassa kuvaillun toimenpiteen, jonka otsikko on ”toimintasuunnitelma” (Action Plan), mukaan tiettyjä komission asiakirjoja ei käännettäisi siirtymäkauden aikana kuin tietyille virallisille kielille, kun taas joitain muita asiakirjoja, jotka luokitellaan ”ei-keskeisiksi asiakirjoiksi” (non-core documents), ei käännettäisi ollenkaan (ks. asiakirjan 4.2 kohdan viimeinen luetelmakohta). Asiakirjassa ei mainita nimenomaisesti avoimia virkoja koskevia ilmoituksia tai muita henkilöstön valintamenettelyyn liittyviä asiakirjoja.

8 Komissio julkaisi 9.2.2005 ainoastaan saksaksi, englanniksi ja ranskaksi avointa virkaa koskevan ilmoituksen KOM/2005/335 (EUVL C 34 A, s. 3; jäljempänä avointa virkaa koskeva ilmoitus) Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajan virasta, jonka palkkaluokka on A*15-16. Otsikon ”Toimen edellyttämä pätevyys” alla avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainittiin muun muassa, että ”kaikilla hakijoilla on – – oltava perusteellinen kielitaito yhdessä yhteisön kielessä ja riittävä kielitaito toisessa yhteisön kielessä”. Avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa todettiin otsikon ”Hakumenettely” alla muun muassa seuraavaa:

”Hakijoiden on liitettävä sähköiseen hakemukseensa ansioluettelo – – ja vapaamuotoinen hakemuskirje – –. Ansioluettelo ja vapaamuotoinen hakemuskirje on laadittava ranskaksi, englanniksi tai saksaksi.”

9 Komissio julkaisi lisäksi 15.–23.2.2005 kaikkien jäsenvaltioiden suurimmissa päivälehdissä, kuten italialaisissa päivälehdissä La Repubblica 17.2.2005 ja Corriere della Sera 18.2.2005, sekä tietyissä kansainvälisissä lehdissä lyhyet lehti-ilmoitukset, jotka oli

laadittu asianomaisen julkaisun kielellä ja joissa henkilöille, joita asia koskee, tiedotettiin avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta, johon viitattiin tarkempien tietojen saamiseksi.

Menettely ja asianosaisten sekä väliintulijoiden vaatimukset

10 Italian tasavalta nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.5.2005 jättämällään kannekirjelmällä.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.7.2005 ja 3.8.2005 jättämillään asiakirjoilla Espanjan kuningaskunta ja Latvian tasavalta pyysivät saada osallistua asian käsittelyyn väliintulijana tukeakseen Italian tasavallan vaatimuksia. Väliintulohakemukset hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 29.9.2005 antamalla määräyksellä. Espanjan kuningaskunta ja Latvian tasavalta jättivät väliintulokirjelmänsä 17.11.2005.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena Italian tasavaltaa vastaamaan kirjallisesti yhteen kysymykseen. Italian tasavalta noudatti tätä kehotusta.

13 Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat sekä niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 3.7.2008 pidetyssä istunnossa.

14 Komissio toimitti istunnon aikana kopion 10.11.2004 pidetyn komission 1678. kokouksen pöytäkirjasta, jonka 8.1 kohta sisältää päätöksen, jonka sanamuoto oli seuraava:

”Komissio päättää, että johdon avoimia virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä vastedes ainoastaan englanniksi, ranskaksi ja saksaksi asiakirjassa PERS(2004) 203 toistettujen edellytysten mukaisesti. Tätä päätöstä, joka tulee voimaan heti, sovelletaan rajoitettuna ajanjaksona, joka päättyy 31.12.2006.”

15 Komissio toimitti istunnon aikana myös kopion 5.11.2004 päivätystä komission asiakirjasta PERS(2004) 203, johon edellä mainitussa pöytäkirjassa viitataan. Kyseisen asiakirjan 2 kohta sisältää komission ehdotuksen, jonka sanamuoto on seuraava:

”Kun otetaan huomioon

– komission 26.5.2004 antama tiedonanto, jonka otsikko on ’Kääntäminen: tarjonnan ja kysynnän tasapainottaminen’ (SEK(2004) 638/6), jossa otetaan käyttöön toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kohdentaa paremmin kääntämiskapasiteetti ja rajoittaa käännöspyyntöjen kokonaismäärää siirtymäkautena 1.1.2007 asti,

– [käännöksen pääosaston] ilmaisemat vaikeudet laatia käännöksiä operatiivisten yksiköiden pyytämissä määräajoissa unionin uusien jäsenvaltioiden kielille,

– [käännöksen pääosaston] tämänhetkinen ylikuormittunut työtilanne, joka johtaa määräaikoihin, jotka ovat yhteensopimattomia yksiköiden sen toiveen kanssa, että niiden toimet täytetään mahdollisimman nopeasti,

– se seikka, että 3.3.2004 tehdyssä komission päätöksessä (SEK(2004) 252), joka koski johtavassa asemassa olevien virkamiehien palvelukseen ottamista uusista jäsenvaltioista, täsmennetään, että valintamenettely on järjestettävä englanniksi, ranskaksi tai saksaksi,

komissiolle ehdotetaan, että se päättää yhteisymmärryksessä puheenjohtajan kanssa, että johdon avoimia virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä vastedes englanniksi, ranskaksi ja saksaksi.”

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päättänyt liittää nämä asiakirjat asian asiakirja-aineistoon ja on pyytänyt asianosaisia ja väliintulijoita esittämään niihin liittyvät mahdolliset huomautuksensa. Asianosaiset ja väliintulijat ovat kaikki ilmoittaneet, että vaikka komission toimittamassa kahdessa asiakirjassa käytetyt ilmaisut ovat hiukan erilaisia kuin ne ilmaisut, joita on käytetty Italian tasavallan kannekirjelmäänsä liittämässä asiakirjassa, päätöksen sisältö, sellaisena kuin se ilmenee komission toimittamista asiakirjoista ja kannekirjelmään liitetystä asiakirjasta, on täysin sama. Nämä ilmoitukset on merkitty istunnon pöytäkirjaan. Asianosaiset tai väliintulijat eivät ole esittäneet muita huomautuksia komission toimittamista asiakirjoista.

17 Italian tasavalta, jota Espanjan kuningaskunta ja Latvian tasavalta tukevat, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa päätöksen ja avointa virkaa koskevan ilmoituksen.

18 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

– velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

19 Komissio ei ole esittänyt erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitettä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mutta se esittää epäilyksiä kanteen tutkittavaksi ottamisesta. Nämä epäilykset koskevat ensinnäkin jäsenvaltioiden oikeutta nostaa EY 230 artiklan nojalla kanne avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta, joka koskee toimielinten henkilöstön palvelukseen ottamista, toiseksi päätöksen määrittämistä EY 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuksi kannekelpoiseksi toimeksi, kolmanneksi avointa virkaa koskevan ilmoituksen kannekelpoisuutta sillä perusteella, että siinä tapauksessa, että päätöksen katsotaan olevan kannekelpoinen toimi, ilmoitus on päätöksen täytäntöönpano- tai soveltamistoimi, ja neljänneksi EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyn määräajan noudattamista siltä osin kuin on kyse päätöksen kumoamisesta.

Jäsenvaltioiden oikeus nostaa EY 230 artiklan nojalla kanne toimielinten toimista, jotka koskevat toimielinten suhteita niiden virkamiehiin ja toimihenkilöihin

– Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

20 Komissio toteaa, että yhteisöjen tuomioistuin ei asiassa C-160/03, Espanja vastaan Eurojust, 15.3.2005 antamassaan tuomiossa (Kok. 2005, s. I-2077, 37–44 kohta) ottanut tutkittavaksi kannetta, jonka jäsenvaltio oli nostanut tietyistä Eurojustin hakuilmoituksista, jotka koskivat väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista, sillä perusteella, että kanteen kohteena olleita hakuilmoituksia ei mainita niiden toimien luettelossa, joiden laillisuuden yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia, että ilmoituksissa mainittujen eri toimien hakijoilla on oikeus saada asiansa käsitellyksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa henkilöstösääntöjen 91 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyessä ja että jos tällainen kanne nostetaan, jäsenvaltioilla on oikeus olla väliintulijoina asiassa ja ne voivat tarvittaessa hakea muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon. Komissio katsoo, että riippumatta kyseisessä tuomiossa tarkastellun tapauksen erityisyydestä, nyt käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta samoilla perusteilla siltä osin kuin kyse on avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen liittyvistä vaatimuksista.

21 Italian tasavalta arvioi, että etu, joka oikeuttaa jäsenvaltion väliintulon sellaisessa asiassa, jossa hakija kyseenalaistaa avointa virkaa koskevan ilmoituksen laillisuuden, ei eroa edusta, joka oikeuttaa tämän jäsenvaltion suoraan nostaman kanteen. Italian tasavalta lisää, että jäsenvaltiot voivat riitauttaa kumoamiskanteella minkä tahansa komission päätösluonteisen toimen, olipa se luonteeltaan säädös tai yksittäistapausta koskeva päätös, ja vedota tältä osin EY:n perustamissopimuksen minkä tahansa määräyksen rikkomiseen. Näin ollen Italian tasavallalla on nyt esillä olevassa asiassa oikeus riitauttaa sekä päätös että avointa virkaa koskeva ilmoitus ja vedota vaatimustensa tueksi EY 12 ja EY 290 artiklan rikkomiseen.

22 Espanjan kuningaskunta nojautuu Italian tasavallan perusteluihin ja lisää, että edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan Eurojust annettu tuomio ei ole merkityksellinen. Espanjan kuningaskunnan mukaan yhteisöjen tuomioistuin katsoi kyseisessä asiassa antamassaan tuomiossa, että EY 230 artikla ei voi olla perusteena kanteelle Eurojustin, eli Euroopan unionin kolmannen pilarin alaan kuuluvan elimen, toimen kumoamiseksi. Nyt esillä olevassa asiassa kanne koskee kuitenkin komission toimia, joista määrätään EY 230 artiklassa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 EY 230 artiklassa mahdollistetaan jäsenvaltioille minkä tahansa komission päätösluonteisen toimen riitauttaminen kumoamiskanteella, ilman että kyseisessä artiklassa suljettaisiin pois toimet, jotka koskevat komission suhteita sen virkamiehiin tai toimihenkilöihin.

24 Oikeuskäytännön mukaan tosin EY 236 artiklaa, jossa yhteisöjen tuomioistuimelle annetaan toimivalta ratkaista yhteisön ja sen henkilöstön väliset riidat henkilöstösäännöissä määrätyin tai palvelussuhteen ehdoista johtuvin rajoituksin ja edellytyksin, on tulkittava siten, että sitä sovelletaan yksinomaan virkamiehiin tai muuhun kuin paikalliseen henkilöstöön kuuluviin toimihenkilöihin ja niihin, jotka väittävät heillä olevan tällainen asema. Tällaisten henkilöiden ei siten tule perustaa heille vastaista toimea koskevaa kumoamiskannettaan EY 230 artiklaan vaan henkilöstösääntöjen 91 artiklaan (ks. asia T-208/00, Barleycorn Mongolue ja Boixader Rivas v. parlamentti, määräys 2.5.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-103 ja II-479, 26–28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 EY 236 artikla koskee kuitenkin ainoastaan ”yhteisön ja sen henkilöstön välisiä riitoja”. Jäsenvaltion EY 230 artiklan nojalla nostama kanne ei liity tällaiseen riitaan.

26 Yhteisöjen tuomioistuin on myös katsonut, että vaikka vain yhteisön virkamiehillä tai toimihenkilöillä, mutta ei virkamiesten ammatillisella yhdistyksellä, on oikeus henkilöstösääntöjen 91 artiklassa tarkoitettuun oikeussuojakeinoon, tällaisella yhdistyksellä on silti, jos se täyttää asetetut edellytykset, oikeus nostaa EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kumoamiskanne päätöksestä, joka on osoitettu sille kyseisessä artiklassa tarkoitetulla tavalla (asia 175/73, tuomio 8.10.1974, Union syndical ym. v. neuvosto, Kok. 1974, s. 917, 17–20 kohta).

27 Tästä seuraa, että jos EY 230 artiklan soveltamisedellytykset täyttyvät, tämä artikla voi toimia perustana komission toimista, jotka liittyvät yhteisöjen julkishallintoon, nostetulle kumoamiskanteelle, ja jonka ovat nostaneet kantajat, joista ei säädetä henkilöstösääntöjen 91 artiklassa, eli kantajat, jotka eivät ole yhteisön virkamiehiä tai toimihenkilöitä tai eivät ole hakeneet virkaa yhteisön julkishallinnossa.

28 Riippumatta jäljempänä esitettävistä toteamuksista, jotka liittyvät päätöksen ja avointa virkaa koskevan ilmoituksen määrittelemiseen kannekelpoisiksi toimiksi, jäsenvaltion oikeutta nostaa EY 230 artiklan nojalla kumoamiskanne komission päätösluonteisista toimista ei nyt esillä olevassa asiassa voida kuitenkaan kyseenalaistaa sillä perusteella, että kyseiset toimet koskevat yhteisöjen julkishallintoon liittyviä kysymyksiä.

29 Edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan Eurojust annettu tuomio, johon komissio vetoaa, ei johda vastakkaiseen johtopäätökseen. Kyseisessä asiassa antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin ei ottanut Espanjan kuningaskunnan EY 230 artiklan nojalla nostamaa kannetta tutkittavaksi sillä perusteella, että kyseisen kanteen kohteena olevia toimia ei mainittu niiden toimien luettelossa, joiden laillisuuden yhteisöjen tuomioistuin voi kyseisen artiklan nojalla tutkia, ja että EU 41 artiklassa ei määrätä, että EY 230 artiklaa sovellettaisiin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa oleviin poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa koskeviin määräyksiin, joiden alainen Eurojust on, vaan yhteisöjen tuomioistuimen tällä alalla olevaa toimivaltaa täsmennetään EU 35 artiklassa, johon EU 46 artiklan b alakohdassa viitataan (edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Espanja v. Eurojust annetun tuomion 36–40 kohta).

30 Kyseisen tuomion kohdat, joihin komissio vetoaa, koskevat Espanjan kuningaskunnan väitettä, joka koski oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan oikeusyhteisössä. Yhteisöjen tuomioistuin totesi vastauksenaan tähän väitteeseen, että kyseisessä asiassa kanteen kohteena olevia toimia ei ollut jätetty kaiken tuomioistuinvalvonnan ulkopuolelle, koska niillä, joita asia pääasiallisesti koskee, eli kanteen kohteena olevissa avoimia virkoja koskevissa ilmoituksissa mainittujen eri virkojen hakijoilla, on oikeus saada asiansa käsitellyksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa henkilöstösääntöjen 91 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyessä ja koska jos tällainen kanne nostetaan, jäsenvaltioilla on oikeus olla väliintulijoina asiassa ja jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hakea muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon (edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Espanja v. Eurojust annetun tuomion 41–43 kohta).

31 Ainoastaan näiden toteamusten perusteella ei voida päätellä, että siltä osin kuin kyse on komission toimista – joista määrätään EY 230 artiklassa toisin kuin Eurojustin toimista – jäsenvaltioilla ei olisi oikeutta nostaa kumoamiskannetta kyseisen artiklan perusteella, vaan niiden olisi tyydyttävä olemaan väliintulijoina komission ja sen virkamiesten ja toimihenkilöiden välisissä riidoissa.

32 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt toteamukset, ei ole perusteita epäillä, etteikö EY 230 artikla olisi sovellettavissa nyt esillä olevaan asiaan.

Päätöksen ja avointa virkaa koskevan ilmoituksen määrittäminen EY 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuksi kannekelpoiseksi toimeksi

– Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

33 Komissiolla on vakavia epäilyksiä siitä, onko päätös EY 230 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi. Päätös ei komission mukaan ole sellainen, jonka tarkoituksena on tuottaa suhteessa kolmansiin osapuoliin sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat

vaikuttaa kolmansien osapuolten etuihin suoraan muuttaen näiden oikeusasemaa selvästi. Päätös on sen sijaan pelkkä ilmoitus komission aikomuksesta noudattaa määrättyä menettelytapaa tietyissä tulevissa tapahtumissa, eli avoimia virkoja koskevien ilmoitusten julkaisemisessa. Oikeuskäytännön mukaan tällainen toimi, joka on luonteeltaan ainoastaan informatiivinen, ei sellaisenaan ole toimi, joka voi tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, eikä sen tarkoituksena ole tällaisten vaikutusten tuottaminen. Kolmansien osapuolten etuja voidaan komission mukaan loukata konkreettisesti ainoastaan päätöksessä ilmoitettujen suuntaviivojen perusteella tosiasiallisesti toteutetuilla toimilla. Kantajan toteamus, jonka mukaan avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaiseminen konkretisoi päätöksestä kantajien oikeudellisesti suojatuille eduille aiheutuvan vahingon, vahvistaa tämän teorian.

34 Komissio lisää, että jos päätöksen katsotaan olevan toimi, jonka tarkoituksena on sitovien oikeusvaikutusten tuottaminen, jolloin se voi olla itsenäisen kumoamiskanteen kohteena EY 230 artiklan nojalla, yksittäiset avoimia virkoja koskevat ilmoitukset, jotka julkaistaan päätöksen jälkeen ja sen perusteella, ovat pelkkiä täytäntöönpanotoimia, joilla ei ole mitään itsenäisyyttä suhteessa päätökseen, jolloin ne eivät ole kannekelpoisia. Komission mukaan Italian tasavalta määritteli itse avointa virkaa koskevan ilmoituksen kannekirjelmässään päätöksen täytäntöönpano- tai soveltamistoimeksi. Komissio arvioi näin ollen, että tällaisessa tapauksessa kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee avointa virkaa koskevaa ilmoitusta.

35 Italian tasavalta myöntää, ettei ole varmaa, että päätös tuottaa sitovia oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, koska voidaan väittää, että päätös ei ole suuntautunut ulospäin vaan koskee ainoastaan komissiota ja että vasta erityisen, avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemisella voisi olla vaikutusta komission ulkopuolisten tahojen etuihin.

36 Italian tasavalta katsoo, että on kuitenkin olemassa seikkoja sen teorian puolesta, jonka mukaan päätös on kannekelpoinen toimi. Päätöksessä yhtäältä päätetään kieliä koskevista järjestelyistä, joita sovelletaan tulevaisuudessa kaikkiin avoimia johdon

virkoja koskeviin ilmoituksiin, ja jo sillä on vaikutusta komission ulkopuolisten tahojen etuihin, etenkin sellaisten jäsenvaltioiden etuihin, joiden virallisia kieliä ei käytetä. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat siten saattaa asian välittömästi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, ilman että ne odottavat avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemista ainoastaan niillä kolmella kielellä, joista päätöksessä säädetään. Toisaalta se, että päätös ei ulkoisesti vaikuta lopullisen päätöksen valmistelevalta toimelta vaan näyttää sellaisenaan lopulliselta päätökseltä, puhuu sen teorian puolesta, jonka mukaan päätös on kannekelpoinen toimi.

37 Italian tasavalta lisää, että jollei se olisi sattumalta saanut tietoa päätöksestä, se ei olisi voinut riitauttaa kuin julkaistut avoimia virkoja koskevat ilmoitukset, ja tällainen riitauttaminen ei olisi ollut nyt esillä olevassa asiassa riittävää lainmukaisuuden palauttamiseksi. Jäsenvaltion etu, joka eroaa yksittäisen, yhteisöjen julkishallinnosta virkaa hakevan henkilön edusta, turvattaisiin kuitenkin paremmin, jos itse päätös kumottaisiin, koska tällaisen kumoamisen myötä asianomaisen jäsenvaltion ei tarvitsisi riitauttaa yksitellen kaikkia avoimia virkoja koskevia ilmoituksia, joita ei ole julkaistu sen virallisella kielellä.

38 Espanjan kuningaskunta nojautuu Italian tasavallan perusteluihin ja lisää, että päätöstä ja avoimia virkoja koskevaa ilmoitusta ei voida erottaa toisistaan vaan ne muodostavat oikeudellisen kokonaisuuden. Päätös tuottaa oikeusvaikutuksia, jotka ovat poikkeuksellisen merkittäviä ja vakavia, koska se vahingoittaa muun muassa monikielisyyden periaatetta, joka on yksi Euroopan unionin perustana olevista perusperiaatteista, sekä toimielinten kompetenssia koskevaa periaatetta, syrjintäkiellon periaatetta kielen perusteella ja kansallista identiteettiä koskevaa periaatetta. Avointa virkaa koskeva ilmoitus on Espanjan kuningaskunnan mukaan pelkkä päätöksen täytäntöönpano- ja soveltamistoimi, mikä tarkoittaa sitä, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa päätöksen, avointa virkaa koskeva ilmoitus on tämän seurauksena myös kumottu.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena voivat olla niiden luonteesta tai muodosta riippumatta kaikki toimielinten antamat määräykset ja säännökset, joilla on tarkoitus olla oikeusvaikutuksia (asia 22/70, komissio v. neuvosto, tuomio 31.3.1971, Kok. 1971, s. 263, Kok. Ep. I, s. 553, 42 kohta; asia C-325/91, Ranska v. komissio, tuomio 16.6.1993, Kok. 1993, s. I-3283, Kok. Ep. XIV, s. I-251, 9 kohta; asia C-57/95, Ranska v. komissio, tuomio 20.3.1997, Kok. 1997, s. I-1627, 7 kohta ja asia C-301/03, Italia v. komissio, tuomio 1.12.2005, Kok. 2005, s. I-10217, 19 kohta).

40 Sen ratkaisemiseksi, onko tietyllä toimella tai päätöksellä tällaisia vaikutuksia, on tutkittava sen aineellista sisältöä (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta; ks. yhdistetyt asiat T-125/97 ja T-127/97, Coca-Cola v. komissio, tuomio 22.3.2000, Kok. 2000, s. II-1733, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Sellainen toimielimen toimi, jossa ainoastaan esitetään toimielimen tai jonkun sen yksikön aikomus noudattaa tiettyä menettelytapaa tietyllä alueella, ei ole EY 230 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi (asia 114/86, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 27.9.1988, Kok. 1988, s. 5289, 13 kohta ja asia C-180/96, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2265, 28 kohta). Tällaisilla sisäisillä suuntaviivoilla, joissa todetaan ne yleislinjat, joiden mukaisesti toimielin aikoo myöhemmin tehdä merkityksellisten säännösten ja määräysten nojalla yksittäispäätöksiä, joiden lainmukaisuus voidaan riitauttaa EY 230 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti, ei voida katsoa olevan oikeusvaikutuksia (asia C-443/97, Espanja v. komissio, tuomio 6.4.2000, Kok. 2000, s. I-2415, 33 ja 34 kohta).

42 On lisäksi muistettava, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdan mukaan jokainen toimielin voi noudattaa myös muuta palvelukseenottamismenettelyä kuin kilpailumenettelyä otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä.

43 Oikeuskäytännön mukaan toimielimellä olevaa harkintavaltaa määrättyyn virkaan hakevien eri hakijoiden ansioiden osalta pitää käyttää kunnioittaen mahdollisimman täysimääräisesti kaikkia merkityksellisiä säädöksiä, eli ei ainoastaan avoimia virkoja koskevia ilmoituksia vaan myös mahdollisia menettelysääntöjä, jotka toimielin on itselleen asettanut (asia T-73/01, Pappas v. alueiden komitea, tuomio 18.9.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-207 ja II-1011, 53 kohta). Nämä säännöt ovat osa oikeudellista kehystä, jota toimielimen pitää ehdottomasti kunnioittaa, kun se käyttää sillä olevaa laajaa harkintavaltaa (asia T-88/04, Tzirani v. komissio, tuomio 4.7.2006, Kok. H. 2006, s. II-A-2-703, 78 kohta). Asianomainen toimielin ei voi poiketa palvelukseen ottamista koskevista sisäisistä säännöistä, joita se on päättänyt noudattaa, ilman että se muuttaa näitä sääntöjä muodollista kautta (asia T-113/05, Angelidis v. parlamentti, tuomio 13.12.2007, 75 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

44 Siten palvelukseen ottamista koskevat menettelysäännöt, jotka toimielin vahvistaa henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdan nojalla johtavassa asemassa olevien virkamiesten palvelukseen ottamista varten, sitovat tätä toimielintä ja tuottavat tältä osin oikeusvaikutuksia EY 230 artiklan soveltamista koskevassa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

45 On totta, että tällaiset säännöt voidaan kyseisen henkilöstösääntöjen säännöksen nojalla vahvistaa yksittäistapauksittain jokaisen kyseisessä säännöksessä tarkoitetun viran osalta, joka on tullut avoimeksi toimielimessä. Jos toimielin päättää noudattaa tällaista lähestymistapaa, mikään ei estä sitä vahvistamasta sisäisiä suuntaviivoja, joissa todetaan ainoastaan yleislinjat, joita noudattamalla toimielin vahvistaa aina tarvittaessa, menettelysäännöt, joita noudatetaan otettaessa henkilöitä palvelukseen sellaiseen virkaan, johon henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohtaa sovelletaan. Edellä 41 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella on pääteltävä, että tällaisessa tapauksessa sisäiset suuntaviivat eivät sellaisenaan tuota sitovia oikeusvaikutuksia eivätkä ne siten voi olla kumoamiskanteen kohteena. Tällainen kanne voitaisiin nostaa tällaisessa tapauksessa vain avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta tai muunlaisesta toimesta, jossa vahvistetaan lopullisella tavalla menettelysäännöt, joita noudatetaan täytettäessä määrättyä virkaa.

46 Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohta tai mikään muu säännös ei kuitenkaan estä sitä, että toimielin vahvistaa ennen avointa johdon virkaa koskevaa konkreettista valintamenettelyä yleisesti sovellettavat säännöt, joissa vahvistetaan lopullisella tavalla ainakin joitain sen menettelyn näkökohtia, jota noudatetaan otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä kyseiseen toimielimeen. Tällaiset säännöt tuottavat sitovia oikeusvaikutuksia siltä osin, että asianomainen toimielin ei voi, niin kauan kuin näitä sääntöjä ei ole muutettu tai kumottu, poiketa niistä, kun otetaan palvelukseen henkilöitä tämän ryhmän määrättyyn virkaan. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion kaltainen etuoikeutettu kantaja voi välittömästi riitauttaa näiden sääntöjen laillisuuden kumoamiskanteella EY 230 artiklan nojalla, ilman että sen tarvitsee odottaa niiden soveltamista konkreettiseen tapaukseen.

47 Nyt esillä olevassa asiassa on siten määritettävä ensinnäkin, esitetäänkö päätöksessä ainoastaan komission aikomus noudattaa tiettyjä suuntaviivoja tai tiettyä menettelytapaa otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä vai vahvistetaanko päätöksessä pikemminkin jo nyt ja lopullisella tavalla jokin näkökohta menettelyssä, jota noudatetaan tulevaisuudessa kaikkia sellaisia johdon virkoja täytettäessä, jotka kuuluvat päätöksen soveltamisalaan.

48 Kun otetaan huomioon päätöksen sisältö, sellaisena kuin se ilmenee Italian tasavallan kannekirjelmäänsä liittämästä asiakirjasta ja komission istunnon aikana toimittamista asiakirjoista, on kyse näistä vaihtoehdoista jälkimmäisestä. Päätös, jossa on käytetty selviä ilmaisuja, jotka eivät ole kaksiselitteisiä, ei sisällä pelkkiä suuntaviivoja vaan siinä vahvistetaan jo lopullisella tavalla ja oikeudellisesti sitovasti jokin palvelukseenottamismenettelyjen näkökohdista sitä varten, että komission johdon virkoja täytetään, eli vahvistetaan näihin virkoihin liittyvien avoimia virkoja koskevien ilmoitusten julkaisukielet vähintään 1.1.2007 asti, jolloin siirtymäkauden, jona päätöstä sovelletaan, oli määrä päättyä. Näin on vielä suuremmalla syyllä siksi, että kanteen kohteena olevassa toimessa käytetään ilmaisuja ”komissio on päättänyt”, ”komissio päättää” sekä termiä ”päätös” ja että avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin ainoastaan saksaksi, englanniksi ja ranskaksi, eli täysin yhdenmukaisesti niiden julkaisemista koskevien edellytysten kanssa, jotka päätöksessä esitettiin (ks. toisin edellä 39 kohdassa mainittu asia Italia v. komissio, tuomion 21–24 kohta ja edellä 41 kohdassa mainittu asia Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 27.9.1988, 14 kohta).

49 Päätös sitoo siten komissiota, joka ei voi poiketa päätöksestä, ilman että se muuttaa päätöstä muodollista kautta. Kun otetaan lisäksi huomioon päätöksen sisältö, on katsottava, että päätös tuottaa sitovia oikeusvaikutuksia ja voi siten olla sellaisen kumoamiskanteen kohteena, jonka jäsenvaltion kaltainen etuoikeutettu kantaja nostaa EY 230 artiklan nojalla.

50 Toiseksi on tarkasteltava komission väitettä, jonka mukaan siinä tapauksessa, että päätöstä pidetään toimena, joka tuottaa oikeusvaikutuksia, kanne on jätettävä tutkittava siltä osin kuin se koskee avointa virkaa koskevaa ilmoitusta, koska tämä ilmoitus on tällaisessa tapauksessa pelkkä päätöksen täytäntöönpanotoimi.

51 Oikeuskäytännön mukaan toimia, joilla ei ole sellaisia sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa oikeussubjektin etuihin, ovat muun muassa pelkät täytäntöönpanotoimet, jotka näin ollen eivät ole EY 230 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia (asia C-46/03, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 1.12.2005, Kok. 2005, s. I-10167, 25 kohta; asia C-131/03 P, Reynolds Tobacco ym. v. komissio, tuomio 12.9.2006, Kok. 2006, s. I-7795, 55 kohta ja asia C-516/06 P, komissio v. Ferriere Nord, tuomio 6.12.2007, Kok. 2007, s. I-10685, 29 kohta).

52 Pelkillä täytäntöönpanotoimilla tarkoitetaan muun muassa toimia, jotka eivät tuota oikeuksia ja velvollisuuksia kolmansille osapuolille ja joiden tarkoituksena on ainoastaan panna aineellisesti täytäntöön aikaisempi päätösluonteinen toimi, tai toimia, jotka toteutetaan sellaisten aikaisempien päätöksien täytäntöönpanemiseksi, jotka tuottavat oikeusvaikutuksia ainoastaan hallinnon sisällä, ilman että ne vaikuttavat kolmansien osapuolten etuihin (asia 190/84, Les Verts v. parlamentti, tuomio 25.2.1988, Kok. 1988, s. 1017, Kok. Ep. IX, s. 387, 8 kohta ja edellä 51 kohdassa mainittu asia Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomion 1 ja 25 kohta; ks. vastaavasti myös asia 20/58, Phoenix-Rheinrohr v. korkea viranomainen, tuomio 17.7.1959, Kok. 1959, s. 163 ja 181).

53 Tämän perusteella pelkiksi täytäntöönpanotoimiksi, joista ei voida nostaa kannetta EY 230 artiklan perusteella, on määritelty muun muassa toimi, jolla talousarviosta vapautettiin summa, jonka komissio oli aikaisemmin päättänyt vapauttaa (edellä 51 kohdassa mainittu asia Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomion 1 ja 25 kohta), menoja koskevia maksusitoumuksia, menojen vahvistamista, hyväksymistä ja maksamista koskevat toimet, jotka toteutettiin määrärahojen käyttämistä ja jakamista koskevien päätösten jälkeen (edellä 52 kohdassa mainittu asia Les Verts v. parlamentti, tuomion 8 kohta), ja komission sellaisen aikaisemman päätöksen paneminen täytäntöön perimällä saatavat pankkitakauksen antajalta, jolla yritykselle oli määrätty sakko useista EY 81 artiklan 1 kohdan rikkomisista (edellä 51 kohdassa mainittu asia komissio v. Ferriere Nord, tuomion 28 ja 29 kohta).

54 Toisin kuin komissio väittää, nyt esillä olevassa asiassa ei voida katsoa, että avointa virkaa koskeva ilmoitus on pelkkä päätöksen täytäntöönpanotoimi edellä 51–53 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

55 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä myös ilmenee, avoimia virkoja koskevissa ilmoituksissa työhönpääsyä koskevat edellytykset asettamalla määritellään, ketkä ovat ne henkilöt, joiden hakemus voidaan hyväksyä, ja ne ovat siten toimia, jotka ovat sellaisille mahdollisille hakijoille vastaisia, joiden hakemus hylätään näiden edellytysten perusteella (asia 79/74, Küster v. parlamentti, tuomio 19.6.1975, Kok. 1975, s. 725, 5–8 kohta; asia 25/77, De Roubaix v. komissio, tuomio 11.5.1978, Kok. 1978, s. 1081, 7–9 kohta ja asia T-60/92, Noonan v. komissio, tuomio 16.9.1993, Kok. 1993, s. II-911, 21 kohta).

56 Lisäksi sitä, että avointa virkaa koskeva ilmoitus on jollekin vastaisen toimen luonteinen ja siten EY 230 artiklassa tarkoitetun kannekelpoisen toimen luonteinen, ei voida riitauttaa sillä perusteella, että tämä ilmoitus on joltain tietyltä osin jo toimielinten aikaisemmassa oikeussäännössä tai päätöksessä, jolla on yleisiä vaikutuksia, määriteltyjen edellytysten mukainen, tai sillä perusteella, että siinä toistetaan joitakin näistä edellytyksistä – jotka muodostavat kyseisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen oikeudellisen perustan –, koska juuri avointa virkaa koskeva ilmoitus konkretisoi kaikkien mahdollisten hakijoiden oikeusaseman ja mahdollistaa sen, että he tietävät selvällä ja varmalla tavalla, kuinka ja missä määrin heidän erityisiin etuihinsa vaikutetaan.

57 Tästä seuraa, että komission väite, jonka mukaan avointa virkaa koskevan ilmoituksen on katsottava olevan, sikäli kuin se julkaistiin ainoastaan kolmella päätöksessä määritellyllä kielellä, pelkkä täytäntöönpanotoimi, joka ei ole kannekelpoinen, on hylättävä.

Määräaika kanteen nostamiseksi päätöksestä

– Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

58 Komissio väittää, että kun otetaan huomioon, ettei päätöstä julkaistu eikä annettu tiedoksi, määräaika siitä tehtävän kumoamiskanteen nostamiselle alkaa kulua EY 230 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla vasta siitä ajankohdasta lähtien jolloin Italian tasavalta sai päätöksen sisällöstä ja perusteluista täsmälliset tiedot.

59 Italian tasavalta kuitenkin ilmoitti kannekirjelmän 11 kohdassa ainoastaan, että se sai tiedon päätöksestä ”silloin, kun avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin”, ilman että se olisi täsmentänyt sitä, minä nimenomaisena päivänä tämä tiedoksi saaminen tapahtui, tai sitä, onko se sen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, joka koskee määräaikaa julkaisemattomien tai tiedoksiantamattomien toimien osalta, vapautettu velvollisuudesta pyytää päätöksen koko teksti kohtuullisessa ajassa siitä, kun se on tullut tietoiseksi päätöksestä. Lisäksi Italian tasavalta tyytyi kannekirjelmässään ilmoittamaan, että se tuli täysin tietoiseksi päätöksen sisällöstä vasta vuoden 2005 ”maaliskuun lopussa”, mutta ei täsmentänyt tätä muulla tavalla.

60 Sen vaatimuksen valossa, että on otettava huomioon myös, kuinka kauan kestää tutkia avointa virkaa koskeva ilmoitus ja tehdä sellaiset tutkimukset, joiden tarkoituksena on tarkastaa, onko olemassa aikaisempaa hallinnollista päätöstä, ja saada täydellinen tieto sen sisällöstä, komissio hyväksyy, että päätöksen tiedoksi saamisen päivä ei ollut sama kuin avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisupäivä. Kun otetaan kuitenkin huomioon ensinnäkin Italian tasavallan käytös, joka mainitaan edellä 59 kohdassa, ja toiseksi se, että päätöstä ei annettu tiedoksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla, ja lopuksi se, että Italian tasavalta ei selittänyt, kuinka päätöstekstin saa muulla tavalla, on hyödytöntä väittää, kuten Italian tasavalta tekee, ettei komissio ole näyttänyt toteen, että Italian viranomaiset olivat täysin tietoisia päätöksestä ennen avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemista tai sen julkaisuhetkellä, sillä todistustaakka on nyt esillä olevassa asiassa kantajalla.

61 Tämä Italian tasavallan käytös ei ole oikeuskäytännön vaatimusten mukainen ja antaa perustellun syyn epäillä sitä, onko kanteen määräaikaa noudatettu siltä osin kuin kanne koskee päätöstä. Näin ollen komissio katsoo, että ajankohdan, jona Italian tasavalta sai päätöksen sisällöstä täsmälliset tiedot, täytyy olla hieman avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemispäivän jälkeen, ja siten on katsottava, että määräaika kanteen nostamiseen päätöksestä oli luultavasti jo päättynyt sinä päivänä, kun kanne nostettiin, minkä johdosta kanteen nostaminen oli tuloksetonta, koska kanne päätöksestä nostettiin vasta 3.5.2005 samanaikaisesti kuin avointa virkaa koskeva ilmoitus riitautettiin.

62 Italian tasavalta korostaa kannekirjelmässään, että se sai tiedon päätöksestä vasta ”silloin, kun avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin”. Se täsmentää vastauksessaan, että koska avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa ei mainittu päätöksestä, se ajankohta, josta määräaika kanteen nostamiseen päätöksestä alkaa kulua, ei voi olla sama kuin avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemispäivä. On otettava huomioon, kuinka paljon aikaa tarvitaan avointa virkaa koskevan ilmoituksen tutkimiseen ja sellaisten tutkimusten tekemiseen, joiden tarkoituksena on varmistaa päätöksen olemassaolo ja tulla tietoiseksi sen sisällöstä. Nämä tutkimukset olivat hyvin monimutkaisia, mikä johtui päätöksessä aikaisemmin säädetyn itseorganisointia koskevan toimen väliaikaisesta luonteesta. Näistä tutkimuksista johtuneen viivästymisen takia Italian tasavalta sai täydelliset tiedot päätöksestä vasta vuoden 2005 maaliskuun lopussa. Komissio ei ole näyttänyt toteen, että tämä tiedoksi saaminen olisi

tapahtunut aikaisemmin kuin vuoden 2005 maaliskuun lopussa tai ennen avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemista.

63 Koska nyt esillä olevassa asiassa on lisäksi kohtuullista katsoa avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemispäivä ajankohdaksi, josta päätöksestä tiedon saamiseen tarvittava aika alkaa kulua, ja kun otetaan huomioon päätöksestä nostetun kanteen määräajan pidentäminen pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan nojalla, ei voida katsoa, että kyseinen kanne on nostettu myöhässä. Italian tasavalta katsoo näin ollen, että sen kanne on nostettu määräajassa.

64 Espanjan kuningaskunta yhtyy Italian tasavallan väitteisiin ja lisää, että sitä päivää, jona avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin, ei voida pitää ajankohtana, josta Italian tasavallalla oleva aika päätöksen riitauttamiseen alkaa kulua, koska avointa virkaa koskevaa ilmoitusta ei julkaistu Euroopan unionin virallisen lehden italiankielisessä kieliversiossa ja koska Italian viranomaisilta ei voida vaatia, että ne lukevat jotain muuta Euroopan unionin virallisen lehden kieliversiota. Siltä osin kuin kyse on lyhyistä lehti-ilmoituksista, jotka julkaistiin muun muassa kahdessa italialaisessa päivälehdessä (ks. edellä 9 kohta), niitä ei voida pitää samana asiana kuin julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja siten niitä ei voida ottaa huomioon kanteen määräaikaa laskettaessa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

65 EY 230 artiklan viidennen kohdan mukaan kumoamiskanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa. Tämä lyhyt määräaika alkaa kulua toimen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei toimea ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon.

66 Kyseisen määräyksen sanamuodosta ilmenee, että päivä, jona toimesta saadaan tieto, on kanteen nostamista koskevan määräajan alkamispäivän perusteena toissijainen toimen julkaisemispäivään tai sen tiedoksiantamispäivään nähden (asia C-122/95, Saksa v. neuvosto, tuomio 10.3.1998, Kok. 1998, s. I-973, 35 kohta ja asia T-190/00, Regione Siciliana v. komissio, tuomio 27.11.2003, Kok. 2003, s. II-5015, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

67 Oikeuskäytännön mukaan sen asianosaisen, joka vetoaa siihen, että kanne on nostettu liian myöhään, on esitettävä määräajan kulumisen aloittavan tapahtuman päivämäärää koskeva näyttö (asia T-263/97, GAL Peninsola Sorrentina v. komissio, määräys 13.4.2000, Kok. 2000, s. II-2041, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

68 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että silloin kun toimea ei ole julkaistu tai annettu tiedoksi, sen, joka on tietoinen itseään koskevan toimen olemassaolosta, pitää pyytää toimen koko teksti kohtuullisessa ajassa, mutta tämä varaus huomioon ottaen kanteen nostamiselle varattu määräaika voi alkaa kulua vasta siitä hetkestä lähtien, kun kyseinen kolmas osapuoli on saanut kyseisen toimen sisällöstä ja perusteluista niin täsmälliset tiedot, että se voi käyttää kanneoikeuttaan (asia 236/86, Dillinger Hüttenwerke v. komissio, tuomio 6.7.1988, Kok. 1988, s. 3761, 14 kohta; asia C-309/95, komissio v. neuvosto, tuomio 19.2.1998, Kok. 1998, s. I-655, 18 kohta; asia T-17/02, Olsen v. komissio, tuomio 15.6.2005, Kok. 2005, s. II-2031, 73 kohta ja asia T-426/04, Tramarin v. komissio, määräys 21.11.2005, Kok. 2005, s. II-4765, 48 kohta).

69 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määräaika kanteen nostamiseen EY 230 artiklan nojalla kuuluu oikeusjärjestyksen perusteisiin (ordre public), koska se on asetettu oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja varmuuden takaamiseksi ja syrjinnän ja mielivaltaisen kohtelun välttämiseksi oikeudenkäytössä, ja on yhteisöjen tuomioistuinten tehtävä arvioida jopa viran puolesta, onko määräaikaa noudatettu (asia C-246/95, Coen, tuomio 23.1.1997, Kok. 1997, s. I-403, 21 kohta ja yhdistetyt asiat T-121/96 ja T-151/96, Mutual Aid Administration Services v. komissio, tuomio 18.9.1997, Kok. 1997, s. II-1355, 38 ja 39 kohta).

70 Kun ei ole mahdollista määritellä tarkasti sitä päivää, josta lähtien kantaja on ollut tietoinen riitauttamansa toimen täsmällisestä sisällöstä ja perusteluista, on katsottava, että määräaika on alkanut kulua viimeistään siitä päivästä lähtien, jona kyseisen asianosaisen voidaan osoittaa olleen tietoinen päätöksestä (asia C-480/99 P, Plant ym. v. komissio ja South Wales Small Mines, tuomio 10.1.2002, Kok. 2002, s. I-265, 49 kohta).

71 Nyt esillä olevassa asiassa on kiistatonta, ettei päätöstä julkaistu eikä sitä annettu tiedoksi Italian tasavallalle. Ei ole epäilystä myöskään siitä, etteikö Italian tasavalta saanut ennen kanteen nostamista päätöksen sisällöstä ja perusteluista täsmälliset tiedot. Vaikka Italian tasavallan kannekirjelmäänsä liittämän päätösversion sanamuoto on hiukan erilainen kuin se, jota on käytetty komission istunnon aikana toimittamissa asiakirjoissa, on kiistatonta, että näiden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käytettävissä olevan kahden päätösversion sisältö on täysin sama.

72 On siten selvitettävä, mikä on se tarkka ajankohta, jona Italian tasavalta sai kopion kannekirjelmään liitetystä päätöksestä, sillä Italian määräaika kanteen nostamiseen päätöksestä on alkanut kulua kyseisestä päivästä alkaen. On myös todettava, että yksinkertaisesta laskelmasta seuraa, että jotta kannetta päätöksestä ei ole nostettu liian myöhään, Italian tasavallan ei ole tullut saada tietoa päätöksestä ennen ajankohtaa 23.2.2005.

73 Koska Italian tasavalta ei ole esittänyt kirjelmissään selviä tietoja päivästä, jona se sai kopion kannekirjelmään liitetystä päätöksestä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti prosessinjohtotoimena Italian tasavaltaa ilmoittamaan todisteita esittämällä, minä nimenomaisena päivänä, mistä lähteestä ja mitä kautta se sai kopion päätöksestä, joka sisältyi sen kannekirjelmän liitteeseen.

74 Italian tasavalta viittasi ensimmäisessä vastauksessaan, joka jätettiin kirjaamoon 12.6.2008, kirjeeseen, jonka Italian tasavallan pysyvä edustaja Euroopan unionissa oli lähettänyt 10.3.2005 komission pääsihteerille vastustaakseen sitä, että avointa virkaa koskevaa ilmoitusta ei julkaistu myös italiaksi, sekä komission varapuheenjohtajan ja pääsihteerin tähän kirjeeseen antamiin vastauksiin, jotka oli päivätty 6.4.2005. Italian tasavalta esitti kopiot näistä kolmesta kirjeestä ja ilmoitti, että se sai näiden kirjeiden johdosta tiedon 26.5.2004 päivätystä komission sisäisestä asiakirjasta SEK(2004) 638/6, joka on eri asiakirja kuin päätös, vaikka päätöksessä kylläkin viitataan kyseiseen asiakirjaan.

75 Italian tasavalta lisäsi täydentävässä vastauksessaan, joka jätettiin kirjaamoon 23.6.2008, että se sai kopion kannekirjelmäänsä liitetystä päätöksestä ”sattumalta” italian kielen edistämiseen keskittyneen järjestön ansiosta, ilman että se kuitenkaan olisi täsmentänyt, minä päivänä kyseinen järjestö toimitti sille kyseisen kopion.

76 Vaikka Italian vastausten epätäsmällisyys on valitettavaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio ei ole esittänyt todisteita siitä, että Italian tasavalta olisi saanut päätöksestä tiedon ennen ajankohtaa 23.2.2005, ja lisäksi asiakirja-aineisto sisältää tiettyjä seikkoja, jotka puhuvat sen puolesta, että Italian tasavalta ei ollut tuona päivänä vielä tietoinen päätöksestä ja sen sisällöstä.

77 Niinpä on todettava ensiksi, että Italian tasavallan pysyvä edustaja Euroopan unionissa vastusti voimakkaasti 10.3.2005 päivätyssä kirjeessään sitä, että avointa virkaa koskevaa ilmoitusta ei julkaistu italiaksi, mutta ei viitannut millään tavalla päätökseen. Voidaan kuitenkin loogisesti olettaa, että jos Italian tasavalta oli jo ollut tietoinen päätöksestä ja sen sisällöstä sinä päivänä, jolloin edellä mainittu kirje on päivätty, tämä vastustus olisi koskenut myös päätöstä.

78 Toiseksi pääsihteerin 6.4.2005 päivätyssä kirjeessä, joka lähetettiin vastauksena 10.3.2005 päivättyyn kirjeeseen, viitattiin ainoastaan ”käytäntöön”, joka koskee avoimia johdon virkoja koskevien ilmoitusten julkaisemista ainoastaan kolmella kielellä ja ”jota on sovellettu viime marraskuusta alkaen”, ilman että siinä todettaisiin, että tämä käytäntö pohjautuu päätökseen.

79 Komission varapuheenjohtajan kirjeessä, joka on myös päivätty 6.4.2005, ei myöskään viitata päätöksen olemassaoloon vaan ainoastaan todetaan melko epäselvällä tavalla, että kyseisten ilmoitusten julkaiseminen vain kolmella kielellä johtuu komission asiakirjasta SEK(2004) 638/6, joka on päivätty vuoden 2004 toukokuulle.

80 Lopuksi siltä osin kuin kyse on Italian tasavallan kannekirjelmässä tekemästä toteamuksesta, jonka mukaan se sai tiedon päätöksestä ”silloin, kun avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin”, sitä ei voida ymmärtää sillä tavalla, että Italian tasavalta olisi tullut tietoiseksi päätöksestä ja sen sisällöstä sinä päivänä, kun kyseinen ilmoitus julkaistiin (9.2.2005), sillä kuten Italian tasavalta oikein toteaa, avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa ei viitata millään tavalla päätökseen.

81 Näin ollen edellä mainittu toteamus on ymmärrettävä sillä tavalla, että Italian tasavalta teki tutkimuksia avointa virkaa koskevan ilmoituksen perusteella, mikä johti siihen, että se sai päätöksestä kopion, joka on kannekirjelmän liitteenä, myöhempänä ajankohtana, jota ei voida varmuudella vahvistaa. Mikään asiakirja-aineistossa ei kuitenkaan mahdollista sitä päätelmää, että tämä olisi tapahtunut ennen ajankohtaa 23.2.2005.

82 Kun otetaan huomioon edellä esitetty, on katsottava, että kanne on nostettu määräajassa siltä osin kuin se koskee päätöstä ja siltä osin kuin se koskee avointa virkaa koskevaa ilmoitusta, koska kanteen nostaminen määräajassa jälkimmäisestä toimesta on kiistatonta.

Asiakysymys

83 Italian tasavalta vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu EY 12 artiklan, Nizzassa 7.12.2000 allekirjoitetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL 2000, C 364, s. 1) 22 artiklan, asetuksen N:o 1 1, 3, 4 ja 5 artiklan, henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 kohdan ja 27 artiklan ja komission työjärjestyksen 18 artiklan rikkomiseen sekä kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaatteen ja kielellisen monimuotoisuuden turvaamisen periaatteen loukkaamiseen.

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

84 Italian tasavalta väittää, että komissio rikkoi asetuksen N:o 1 1, 3, 4 ja 5 artiklaa sekä EY 12 artiklaa, kun se vahvisti päätöksessä, että avoimia johdon virkoja koskevia ilmoituksia ei laadita italian kielellä, ja kun se ei julkaissut avointa virkaa koskevaa ilmoitusta italiaksi. Komissio rikkoi myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklaa, jonka mukaan unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta. Oikeuskäytännön mukaan henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatteeseen perustuvan yhteisön kannalta yksilöiden kielellisten oikeuksien ja mahdollisuuksien suojeleminen on erityisen tärkeää sillä tavalla, että kaikki välillinen syrjintä, joka perustuu kielitaitoon, on kiellettävä (asia 137/84, Mutsch, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2681, Kok. Ep. VIII, s. 319, 11 kohta; asia C-379/87, Groener, tuomio 28.11.1989, Kok. 1989, s. 3967, Kok. Ep. X, s. 275, 13 kohta ja asia C-274/96, Bickel ja Franz, tuomio 24.11.1998, Kok. 1998, s. I-7637, 19 ja 23 kohta).

85 Italian tasavalta lisää, että yhteisön kielellisen monimuotoisuuden periaate on perusvaatimus, jota pitää soveltaa kaikissa yhteisön toimielimissä ja elimissä. Euroopan unionin toimielinten kieliä koskevia järjestelyjä ei voida Italian tasavallan mukaan soveltaa erillään tästä periaatteesta. Näillä kieliä koskevilla järjestelyillä taataan kielellisten oikeuksien tunnustaminen yksilöille, joilla on suora yhteys yhteisön toimielimiin. Nämä järjestelyt pohjautuvat niiden suhteiden, jotka sitovat Euroopan

yhteisön sen kansalaisiin, erityiseen luonteeseen, ja niiden on siten katsottava ilmaisevan välittömästi Euroopan unionin kielellistä monimuotoisuutta.

86 Kielellisen monimuotoisuuden periaatteen kunnioittaminen täytyy luonnollisesti sovittaa yhteen institutionaalisen ja hallinnollisen toiminnan vaatimusten kanssa, joilla voidaan käytännössä oikeuttaa joitain poikkeuksia tähän periaatteeseen. Näiden rajoitusten pitää kuitenkin olla rajoitettuja ja perusteltavissa institutionaalisen ja hallinnollisen toiminnan pakottavilla vaatimuksilla, eivätkä ne saa vahingoittaa tämän periaatteen, jonka mukaan toimielinten pitää kunnioittaa ja käyttää kaikkia yhteisön virallisia kieliä, sisältöä.

87 Italian tasavalta erottaa tältä osin kolme erilaista tilannetta, joista säädetään asetuksessa N:o 1.

88 Kielellisen monimuotoisuuden kunnioittamisen periaate edellyttää ensinnäkin laajinta mahdollista suojaa toimielinten ja unionin kansalaisten välisen viestinnän alueella. Tämä periaate liittyy käsiteltävässä tapauksessa perustavanlaatuiseen demokraattiseen periaatteeseen, jonka kunnioittaminen edellyttää erityisesti siitä, että yhteisön oikeuden oikeussubjekteilla, jäsenvaltioilla ja Euroopan kansalaisilla, on helppo pääsy yhteisön lainsäädäntöön ja toimielimiin, jotka toimivat lainsäätäjinä. Tekniset ongelmat, jotka tehokkaasti toimiva toimielin voi ratkaista ja jotka sen on ratkaistava, eivät saa olla esteenä kielellisen monimuotoisuuden kunnioittamiselle.

89 Toiseksi hallinnollisten menettelyjen alueella on Italian tasavallan mukaan myös erityisen tärkeää, että ne, joita asia koskee, eli jäsenvaltiot ja kansalaiset, voivat ymmärtää toimielintä tai laitosta, johon ne ovat yhteydessä. Asetuksen N:o 1 3 artiklassa edellytetään tästä syystä, että viestintäkielenä käytetään sen kieltä, jota asia koskee. Tältä osin niiden, joita asia koskee, kielellisiin oikeuksiin voidaan luonnollisesti soveltaa hallinnon vaatimuksiin perustuvia rajoituksia (asia C-361/01 P, Kik v. SMHV, tuomio

9.9.2003, Kok. 2003, s. I-8283, 92–94 kohta). Kuitenkin EY 230 artiklan nojalla ainoastaan neuvostolla, mutta ei komissiolla, on oikeus kohdella virallisia kieliä eri tavalla siten, että se tekee tarkoituksenmukaisen ja oikeasuhteisen valinnan, jolla estetään perusteeton syrjintä Euroopan kansalaisten välillä.

90 Kolmanneksi yhteisön toimielinten ja elinten sisäisen toiminnan yhteydessä asetuksen N:o 1 6 artiklassa annetaan toimielimille oikeus valita määrätty viestintäkieli, jota sen henkilöstön täytyy käyttää. Vaikka hallinnollisen työn tehokkuuden perusvaatimukset voivat oikeuttaa työkielien lukumäärän rajoittamisen, ei kieliä koskevia sisäisiä järjestelyjä kuitenkaan voida täysin erottaa toimielinten ulkoista viestintää koskevista järjestelyistä. Siten yhden tai useamman sisäisen työkielen valitseminen ei ole mahdollista kuin silloin, kun se pohjautuu objektiivisiin ja toiminnallisiin perusteisiin eikä johda perusteettomiin eroihin yhteisön kansalaisten kohtelussa. Toimielimen henkilökunnan palvelukseen ottamista koskevien menettelyjen pitää siten varmistaa, että niihin osallistuvat kaikki, joilla on vaadittu pätevyys avoinna olevan viran hoitamiseen.

91 Se, että komission avoimia johdon virkoja koskevat ilmoitukset julkaistiin nyt esillä olevassa asiassa ainoastaan kolmella kielellä, ei ole ainoastaan asetuksen N:o 1 vaan myös komission työjärjestyksen 18 artiklan viimeisen kohdan sekä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 kohdan ja 27 artiklan vastaista.

92 Komissio perusteli tätä toimea viittaamalla vaikeuksiin, jotka koskivat tällaisten ilmoitusten kääntämistä Euroopan unioniin 1.5.2004 liittyneiden jäsenvaltion yhdeksälle uudelle viralliselle kielelle. Tällaiset vaikeudet, jotka ovat luonteeltaan täysin hallinnollisia ja organisatorisia, eivät kuitenkaan voi oikeuttaa sitä, ettei ilmoituksia käännetty muiden jäsenvaltioiden virallisille kielille, etenkään, kun näitä kieliä koskeva kääntämiskapasiteetti ei ollut aiheuttanut ongelmia aikaisemmin.

93 Se, että kyseisiä avoimia virkoja koskevia ilmoituksia ei käännetty uusien jäsenvaltioiden kielille, olisi voinut olla oikeutettua väliaikaisesti siirtymäaikana, jos mahdolliset hakijat näissä valtioissa olisivat voineet saada tehokkaasti tiedon näistä ilmoituksista muilla keinoilla. Italian tasavalta katsoo tältä osin, että näiden hakijoiden on katsottava olevan päteviä henkilöitä, joilla on sellaiset tiedolliset resurssit, joiden perusteella he voivat olla riittävän informoituja. Siten sellaisen lehti-ilmoituksen julkaiseminen uusien jäsenvaltioiden kansallisissa lehdissä, joka liittyy sellaisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemiseen, jota ei ole käännetty näiden valtioiden kielelle, tai se, että komissio olisi lähettänyt näiden valtioiden kansallisille viranomaisille tältä osin tiedon, olisi mahdollistanut sen, että Euroopan unionin kieliä koskevia järjestelyjä ei olisi rikottu väliaikaisesti.

94 Komission ratkaisu jättää kyseessä olevat avoimia virkoja koskevat ilmoitukset kääntämättä muille virallisille kielille kolmea lukuun ottamatta, on kuitenkin irrationaalinen toimi siltä osin, että estääkseen uusien jäsenvaltioiden kieliä koskevan syrjinnän komissio turvautui toiseen syrjinnän muotoon vanhojen jäsenvaltioiden virallisten kielten enemmistön kustannuksella. Siten ratkaisu, jossa pyrittiin poistamaan syrjintätilanne lisäämällä syrjinnän kohteena olevien henkilöiden ja kielien lukumäärää, pahensi ongelmaa sen ratkaisemisen sijaan.

95 Tällä irrationaalisella ratkaisulla loukattiin myös suhteellisuusperiaatetta, koska sen johdosta rajattu ryhmä kieliä, eli saksa, englanti ja ranska, hyötyi ja asetettiin etuoikeutettuun asemaan. Asetuksen N:o 1 6 artiklassa kyllä annetaan toimielimille mahdollisuus antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt yhteisön kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta. Missään kirjoitetussa säännöksessä tai määräyksessä ei kuitenkaan mainita, että edellä mainitut kolme kieltä olisivat komission sisäisiä työkieliä. Lisäksi henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut avoimia virkoja koskevat ilmoitukset eivät ole toimielimen sisäisten kieliä koskevien järjestelyjen alaisia. Näin ollen sillä, että komissio mahdollisesti käyttää rajattua määrää kieliä sisäisiin menettelyihinsä, ei voi olla vaikutuksia yhteisön kieliä koskeviin järjestelyihin, sellaisena kuin neuvosto on ne vahvistanut EY 230 artiklan nojalla, eikä toimielinten henkilöstön palvelukseen ottamista koskeviin järjestelyihin.

96 Italian tasavalta lisää kantajan vastauksessaan, että 1.5.2004 tapahtuneesta unionin laajentumisesta seurannut tilanne ei voi oikeuttaa jäsenvaltioiden kielten oikeudellisen kohtelun tason heikentämistä itseorganisointiin liittyvän toimen perusteella. Laajentuminen olisi voinut oikeuttaa korkeintaan sen, että uusien jäsenvaltioiden kieliä kohdellaan eri tavalla ja ainoastaan tilapäisesti ja neuvoston päätöksen perusteella, joka on tehty yksimielisesti EY 290 artiklan mukaisesti. Koska neuvosto ei tehnyt ensin tällaista päätöstä, riidanalainen komission toimi tehtiin toimivalta selvästi ylittäen ja se on siten todettava laittomaksi. Pelkästään se, että komission jäsenten kollegio eikä komission pääosasto teki päätöksen, ei tee päätöksestä oikeutettua, koska nyt esillä olevassa asiassa ei ole kyse komission tietyn elimen toimivallasta vaan komissiolle annetusta toimivallasta.

97 Espanjan kuningaskunta vetoaa ensinnäkin siihen, että komissio ei ollut toimivaltainen, sillä neuvosto ei ole toteuttanut toimea, joka olisi oikeuttanut komission tekemään päätöksen ja panemaan sen täytäntöön. Päätöksestä aiheutuvia vakavia seurauksia ei voida hyväksyä ilman aikaisempaa neuvoston päätöstä, joka toimii komission toteuttamien toimien oikeudellisena perustana.

98 Espanjan kuningaskunta vetoaa toiseksi siihen, että päätöksen perustelut ovat riittämättömät. Kuten Italian tasavalta, Espanjan kuningaskuntakin katsoo, että kapasiteettiongelmat uusien jäsenvaltioiden kielille kääntämisessä eivät voi oikeuttaa sitä, että avoimia virkoja koskevat ilmoitukset jätetään kääntämättä muille virallisille kielille kolmea lukuun ottamatta. Espanjan kuningaskunta lisää, että jos avoimia virkoja koskevat ilmoitukset oli käännettävä, vaikkakin osittain, kaikille kielille lehti-ilmoituksia varten, mikään ei estänyt näiden ilmoitusten julkaisemista kaikilla kielillä myös Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Lopuksi Espanjan kuningaskunta muistuttaa, että avointa virkaa koskeva ilmoitus oli nyt esillä olevassa asiassa osoitettu kaikista jäsenvaltioista eikä ainoastaan uusista jäsenvaltioista tuleville hakijoille.

99 Kolmanneksi Espanjan kuningaskunta yhtyy niihin Italian tasavallan väitteisiin, joiden mukaan avointa virkaa koskevien ilmoitusten, joita päätös koskee, julkaiseminen ainoastaan kolmella kielellä asettaa nämä kielet etuoikeutettuun asemaan ja loukkaa syrjintäkiellon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Espanjan kuningaskunnan

mukaan asia on näin sitä suuremmalla syyllä siksi, ettei komissio ole esittänyt mitään perusteluja sille, miksi se valitsi kyseiset kolme kieltä.

100 Viimeiseksi Espanjan kuningaskunta katsoo, toisin kuin komissio väittää, että käsiteltävänä olevan asian ja edellä 20 kohdassa mainitun asian Espanja vastaan Eurojust välillä ei voida löytää mitään vastaavuutta. Eurojustin hakuilmoitukset, jotka riitautettiin jälkimmäisessä asiassa, julkaistiin kaikilla kielillä. Kaikki, joita asia koski, olivat täten yhdenvertaisessa asemassa kansalaisuudesta riippumatta. Nyt esillä olevassa asiassa espanjalaisen, joka olisi halunnut hakea OLAFin pääjohtajan virkaan, olisi päinvastoin pitänyt lukea tiettynä päivänä tiettyä espanjalaista sanomalehteä, koska kenenkään ei voida edellyttää lukevan Euroopan unionin virallisen lehden kieliversiota, joka on laadittu muulla kielellä kuin hänen omalla äidinkielellään. Siten Espanjan kuningaskunnan mukaan avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaiseminen ainoastaan Euroopan unionin virallisen lehden saksan-, englannin- ja ranskankielisessä kieliversiossa on jo sellaisenaan riittävä syy ilmoituksen kumoamiseen. Lisäksi Eurojust ei perustellut millään tavalla hakuilmoitustensa sisältämiä kielieroja. Nyt esillä olevassa asiassa komission päätöstä joidenkin kielien sulkemisesta pois perusteltiin sen sijaan sillä, ettei ollut olemassa kapasiteettia kääntää avoimia virkoja koskevia ilmoituksia uusien jäsenvaltioiden kielille. Tämä perustelu ei kuitenkaan tee riidanalaisesta toimesta tarkoituksenmukaista tai oikeasuhteista.

101 Latvian tasavalta yhtyy Italian tasavallan argumentteihin ja väittää, että päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, syrjintäkiellon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

102 Latvian tasavalta väittää ensinnäkin, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1 4 ja 5 artikla, henkilöt, jotka haluavat hakea komission johdon virkoihin, voivat oikeutetusti luottaa siihen, että relevantit avoimia virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä kaikilla virallisilla kielillä. Päätöstä ei kuitenkaan julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jotta olisi tiedotettu sellaisille mahdollisille hakijoille, joiden äidinkieli on jokin muu kieli kuin saksa, englanti tai ranska, että he voivat vastedes löytää avoimia johdon virkoja koskevat ilmoitukset

ainoastaan Euroopan unionin virallisen lehden näillä kielillä julkaistuista kieliversioista. Tämä loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta.

103 Latvian tasavalta väittää toiseksi, että komission avoimia johdon virkoja koskevien ilmoitusten julkaiseminen ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kielellä johtaa syrjintäkiellon periaatteen vastaisesti siihen, että joidenkin jäsenvaltioiden kansalaiset hyötyvät kohtuuttomasti. Latvian tasavalta vetoaa tältä osin siihen, että vaikka yhteisön oikeuden perusteissa tai oikeuskäytännössä ei viitata suoraan kielten välisen yhdenvertaisuuden periaatteeseen, tällainen periaate seuraa kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon erityisenä osana EY 12 artiklasta, sillä kielen osaaminen liittyy suoraan kansalaisuuteen. Lisäksi kielten yhdenvertaisuuden periaatetta ei hylätty edellä 89 kohdassa mainitussa asiassa Kik vastaan SMHV, ja se seuraa myös asetuksen N:o 1 1 artiklasta sekä EY 314 artiklasta.

104 Latvian tasavalta katsoo kolmanneksi, että taloudelliset perusteet tai mahdolliset kääntämistä koskevat kapasiteettiongelmat eivät voi oikeuttaa kielten välistä syrjintää. Lisäksi komission väitteet kuluista ovat Latvian tasavallan mukaan epäilyttäviä, koska lehti-ilmoitusten kääntämiseen ja julkaisemiseen jäsenvaltioiden kansallisissa lehdissä tarvittiin yhtä laajoja henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja. Komissio olisi lisäksi voinut välttää käännöspalvelunsa työtilanteen ylikuormittumisen, jos se olisi tehnyt sen valinnan, ettei se käännä kaikille kielille muita vähemmän tärkeitä tekstejä, kuten yksittäispäätöksiä, jotka koskevat vain yhtä henkilöä. Kun lopuksi otetaan huomioon komission unionin edellisten laajentumisten aikana saama kokemus, sen olisi pitänyt valmistautua ajoissa, jotta se olisi voinut varmistaa tarvittavat resurssit ja lisätä niitä ratkaistaaksen ongelmat, joita kääntämiskapasiteetille mahdollisesti voisi aiheutua vuoden 2004 laajentumisen johdosta.

105 Lopuksi Latvian tasavalta katsoo, että nyt esillä olevassa asiassa on loukattu myös suhteellisuusperiaatetta. Komissio ei ole tehnyt kaikkea mahdollista sen haitan rajoittamiseksi, joka aiheutui siitä, että avoimia virkoja koskevia ilmoituksia ei julkaistu kaikilla virallisilla kielillä. Tältä osin ei ollut riittävää kolmen unionissa käytetyimmän kielen valinta kyseisten ilmoitusten julkaisemiseksi Euroopan unionin virallisessa

lehdessä eikä lehti-ilmoitusten julkaiseminen muilla kielillä kansallisissa lehdissä. Kansallisten lehtien ei voida katsoa olevan sama asia kuin Euroopan unionin virallinen lehti. Olisi ollut ainakin mahdollista julkaista samaan aikaan, kun jäsenvaltioiden lehdissä julkaistiin lehti-ilmoitukset, Euroopan unionin virallisen lehden muissa kieliversioissa jokaisesta avoimesta virasta yleinen kuvaus, jossa olisi mainittu, että tähän liittyvät täydelliset tiedot löytyvät saksan-, englannin- ja ranskankielisistä kieliversioista.

106 Komissio huomauttaa, että Italian tasavallan esittämissä argumenteissa toistetaan lähes sanatarkasti joitain julkisasiamies Poiares Maduron edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan Eurojust esittämiä toteamuksia. Komissio korostaa kyseisen asian ja nyt esillä olevan asian asiakysymysten eroa, sillä toisin kuin tapaus, josta oli kyse julkisasiamies Poiares Maduron asiassa Espanja vastaan Eurojust esittämässä ratkaisuehdotuksessa, riidanalainen päätös ja avointa virkaa koskeva ilmoitus eivät sisällä viittausta edellytykseen määrättyjen yhteisön kielien osaamisesta. Komission mukaan asia on niin, että kun julkisasiamies Poiares Maduron asiassa Espanja vastaan Eurojust antamaa ratkaisuehdotusta luetaan tarkasti ja kokonaisuudessaan, ilmenee, että komission nyt esillä olevassa asiassa noudattaman lähestymistavan, joka oli ajallisesti tarpeeksi rajoitettu ja täysin yhdenmukainen komissioon sovellettavien kieliä koskevien järjestelyjen kanssa, on katsottava olevan yhteensopiva kielellisen monimuotoisuuden periaatteen kanssa ja olevan siten oikeutettu, tarkoituksenmukainen ja oikeasuhteinen.

107 Komissio väittää, että avointa johdon virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemisen tarkoituksena on etenkin tiedottaa rajoitetulle määrälle erityisen päteviä hakijoita tällaisesta avoimesta virasta, joka edellyttää tiettyä erityispätevyyttä ja laajaa työkokemusta. Tämä ilmoitus on luonnollisesti kohdistettu ulospäin, ja ulkopuoliset hakijat voivat riitauttaa sen. Sitä on kuitenkin samanaikaisesti pidettävä toimenpiteenä, joka on toteutettu toimielimen intressissä ja joka liittyy välittömämmin komission sisäiseen organisointiin. Tältä osin siinä on kyse sellaisten sisäisten hallinnollisten toimien, jotka komissio on toteuttanut toimintansa varmistamiseksi, ilmaisemisesta ulospäin. Siten tällaisissa ilmoituksissa ei ole kyse komission suhteista ulkomaailman kanssa.

108 Komission mukaan tästä seuraa, että päätös ja avointa virkaa koskeva ilmoitus eivät kummatkaan ole toimia, joiden julkaisemista kaikilla virallisilla kielillä edellytettäisiin asetuksen N:o 1 4 artiklassa. Oikeuskäytännöstä seuraa yleisemmin, että asetus N:o 1 ei ole sovellettavissa toimielinten ja niiden henkilökunnan välillä. Komissio katsoo, että tämä johtopäätös pätee myös toimielimen järjestämään kilpailuun osallistuviin hakijoihin, sillä näitä hakijoita on aina kohdeltu oikeuskäytännössä samalla tavalla kuin toimielinten virkamiehiä tai toimihenkilöitä.

109 Komission mukaan toimielinten sisäisissä kieliä koskevissa järjestelyissä, jotka ilmaistaan avoimia virkoja koskevissa ilmoituksissa ulospäin, ei määrätä asianomaiseen toimielimeen liittyvien ammatillisten suhteiden yhteydessä, että virkamiehellä tai valintamenettelyyn osallistuvalla hakijalla olisi oikeus käyttää valitsemaansa kieltä. Erityisen tärkeää toimielimen ja sen henkilökunnan tai ulkopuolisten hakijoiden välisessä viestinnässä on, että kyseiset virkamiehet tai hakijat voivat saada tehokkaasti tiedon heitä koskevista säädöksistä.

110 Kilpailuilmoituksessa tai riidanalaisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen kaltaisessa ilmoituksessa tarkoitettujen hakijoiden erityistilanne oikeuttaa komission mukaan asianomaisen toimielimen määrittämien viestintäkielien käyttämisen valintamenettelyn aikana. Tältä osin vaatimus käytettyjen kielten ja kyseessä olevien tehtävien suorittamiseen vaaditun erityispätevyyden välisen yhteyden olemassaolosta sekä se, ettei mahdollisten hakijoiden oikeudellisille eduille aiheudu liiallista vahinkoa, osoittavat toimielimen harkintavallan rajat.

111 Komissio korostaa, että toimielin voi harkintavaltaansa käyttämällä myös vaatia viranhakijoilta määrättyjen virallisten kielten osaamista yksikön objektiivisten tarpeiden perusteella. Tästä ei kuitenkaan ollut kyse nyt esillä olevassa asiassa, sillä avointa virkaa koskeva ilmoitus ei sisältänyt erityisehtoa, jonka mukaan olisi ollut osattava jotakin niistä kolmesta viestintäkielestä, joilla ilmoitus julkaistiin. Kyseisessä ilmoituksessa vaadittiin ainoastaan, että hakemusasiakirjat oli laadittava jollain näistä kielistä. Avointa virkaa koskeva ilmoitus ei siten sellaisenaan voinut millään tavalla

vahingoittaa mahdollisten hakijoiden etuja siltä osin kuin kyse on heidän kielitaidostaan. Komissio katsoo, että kun otetaan huomioon OLAFin pääjohtajan velvollisuudet ja tehtävät, jotka edellyttävät soveltuvuutta työskennellä monikulttuurisessa ja monitahoisessa työympäristössä, komissiolla oli täysi oikeus vaatia tähän virkaan hakevilta, että he osaavat jotain niistä kolmesta kielestä, joita käytetään komission sisäiseen kommunikointiin. Näiden kolmen kielen käyttämisen ja kyseessä olevien tehtävien, sellaisena kuin ne on kuvattu avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa, suorittamiseen vaaditun erityispätevyyden välinen yhteys on selvästi tunnistettavissa.

112 Komissio katsoo, ettei missään tapauksessa ole mitään todisteita todellisesta vahingosta, jota hakijoille, joita avointa virkaa koskeva ilmoitus koski, olisi aiheutunut siitä syystä, että ilmoitus julkaistiin ainoastaan kolmella kielellä. Tämä julkaiseminen tapahtui Euroopan unionin koko alueella, mukaan luettuna Italia, joten jokainen Italian kansalainen, joka täytti avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetetut edellytykset, pystyi jättämään hakemuksensa. Italian kansalaiset olivatkin erittäin hyvin edustettuina hakijoiden joukossa, sillä he edustivat noin 14:ää prosenttia kaikista hakijoista, ja ainoastaan yhdestä muusta Euroopan unionin valtiosta oli hieman useampia hakijoita kuin Italiasta. Italialaisia hakijoita oli lisäksi paljon enemmän kuin saksankielisiä hakijoita, ja heitä oli jopa kolme kertaa enemmän kuin englanninkielisiä hakijoita. Komissio päättelee näistä luvuista, ettei kielellä ollut mitään merkitystä hakemusten tekemisessä eikä sillä voinut olla pelotevaikutusta niihin Euroopan kansalaisiin, joiden äidinkieli on jokin muu kieli kuin se, jolla avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin. Komission mukaan sille ei myöskään tehty yhtään valitusta kieliä koskevista järjestelyistä, jotka se oli valinnut, mistä voidaan päätellä, että hakijoita, joita avointa virkaa koskeva ilmoitus koski, ei syrjitty heidän kielensä tai kansallisuutensa perusteella.

113 Komissio katsoo lopuksi, että kun otetaan huomioon hyvin tiedossa olevat kääntämiseen liittyvät vaikeudet, komission nyt esillä olevassa asiassa valitsema käytännöllinen lähestymistapa perustuu laajalti toimielimen tehokkuuden ja toiminnan varmistamiseen liittyviin näkökohtiin, eikä se näytä poikkeavan liikaa edellä 89 kohdassa mainitussa asiassa Kik vastaan SMHV annetun tuomion 92–94 kohdassa kuvatusta lähestymistavasta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

114 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa ensinnäkin, että päätöstä sovelletaan ainoastaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuihin, komission avoimia johdon virkoja koskeviin ilmoituksiin.

115 Toiseksi on todettava, ettei ole olemassa yhteisön oikeuden säännöstä tai määräystä tai periaatetta, jonka mukaan julkaiseminen pitää tehdä järjestelmällisesti kaikilla virallisilla kielillä.

116 On totta, että tällaiset virat voivat mahdollisesti kiinnostaa mistä tahansa jäsenvaltiosta tulevia hakijoita. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, EY:n perustamissopimuksessa on useita viittauksia kielten käyttöön Euroopan unionissa etenkin EY 290 artiklassa ja EY 314 artiklassa, joihin Italian tasavalta ja väliintulijat ovat vedonneet, mutta näiden ei voida kuitenkaan katsoa ilmentävän sellaista yhteisön oikeuden yleistä periaatetta, jolla taataan jokaiselle kansalaiselle oikeus siihen, että kaikki asiakirjat, jotka saattavat vaikuttaa hänen etuihinsa, laaditaan hänen kielellään kaikissa olosuhteissa (edellä 89 kohdassa mainittu asia Kik v. SMHV, tuomion 82 kohta).

117 Tällaista periaatetta, jonka mukaan toimielinten pitää julkaista kyseessä olevat avoimia virkoja koskevat ilmoitukset Euroopan unionin virallisessa lehdessä järjestelmällisesti kaikilla virallisilla kielillä, ei voida johtaa myöskään asetuksesta N:o 1. Oikeuskäytännön mukaan kyseistä asetusta ei voida soveltaa toimielinten ja niiden virkamiesten ja toimihenkilöiden välisiin suhteisiin, koska siinä vahvistetaan ainoastaan kieliä koskevat järjestelyt Euroopan yhteisön toimielinten ja jäsenvaltion tai jonkin jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön välillä (asia T-203/03, Rasmussen v. komissio, tuomio 5.10.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-279 ja II-1287, 60 kohta).

118 Yhteisöjen virkamiehet ja toimihenkilöt sekä henkilöt, jotka hakevat tällaisiin virkoihin tai toimiin, kuuluvat yksinomaan yhteisön lainkäyttövaltaan siltä osin kuin kyse on henkilöstösääntöjen säännösten soveltamisesta, mukaan luettuna säännökset, jotka koskevat henkilöiden palvelukseen ottamista toimielimeen. Asetuksen N:o 1 6 artiklassa säädetään lisäksi nimenomaisesti, että yhteisön toimielimet voivat antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta (ks. vastaavasti asia T-118/99, Bonaiti Brighina v. komissio, tuomio 7.2.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-25 ja II-97, 13 kohta).

119 Yhteisöjen virkamiesten ja toimihenkilöiden sekä tällaisiin virkoihin tai toimiin hakevien henkilöiden samaistamista sovellettavien kieliä koskevien järjestelyjen osalta voidaan perustella sillä, että kyseisten hakijoiden ja yhteisön toimielimen välille syntyy suhde ainoastaan virkamiehen tai toimihenkilön sen viran tai toimen saamiseksi, jota varten tietty kielitaito on, kuten jäljempänä esitetään, välttämätöntä ja sitä voidaan edellyttää yhteisön säännöksissä, joita sovelletaan tämän viran tai toimen täyttämiseen.

120 Komission työjärjestyksen 18 artiklassa, johon Italian tasavalta on myös vedonnut, ei edellytetä myöskään, että komissiossa avoinna olevia virkoja koskevat ilmoitukset pitää julkaista järjestelmällisesti kaikilla kielillä. Kyseisellä artiklalla ei ole merkitystä nyt esillä olevassa asiassa, koska sitä sovelletaan artiklan sanamuodon mukaan ainoastaan EY 249 artiklassa ja Euratomin perustamissopimuksen 161 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin eikä sellaisiin toimenpiteisiin kuin avoimia virkoja koskevat ilmoitukset, jotka komissio toteuttaa nimittävänä viranomaisena henkilöstösääntöjen asiaankuuluvissa säännöksissä tarkoitetulla tavalla.

121 Lopuksi on todettava, että henkilöstösäännöt eivät sisällä mitään säännöstä, jossa edellytettäisiin, että avoimia virkoja koskevat ilmoitukset pitää julkaista kaikilla virallisilla kielillä, ja niiden 29 artiklan 2 kohdassa annetaan nimittävälle viranomaiselle mahdollisuus noudattaa sopivaksi katsomaansa menettelyä silloin, kun otetaan palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä.

122 Nyt esillä olevassa asiassa komissiolla oli näin ollen oikeus tehdä sille asetuksen N:o 1 6 artiklassa ja henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdassa myönnetyn toimivallan puitteissa päätös avoimia johdon virkoja koskevien ilmoitusten julkaisemisen järjestämiseksi, ja tämä julkaisutapaa koskeva kysymys muodostaa, kuten edellä on jo todettu, tämän ryhmän henkilöstön palvelukseenottamismenettelyn erityisen näkökohdan. Italian tasavalta ja väliintulijat ovat siten väärässä, kun ne vetoavat siihen, ettei komissiolla ollut toimivaltaa tehdä päätöstä.

123 Kolmanneksi siltä osin kuin kyse on väitetystä päätöksen perustelujen puutteellisuudesta, mikä on kysymys, jonka Espanjan kuningaskunta otti esille ja joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on joka tapauksessa tutkittava viran puolesta, on todettava, että perusteluvelvollisuuden laajuus riippuu siitä, minkälaisesta toimesta on kyse, ja silloin kun kyseessä ovat soveltamisalaltaan yleiset toimet, riittää, kun perusteluissa osoitetaan yhtäältä kokonaistilanne, joka johti kyseisen toimen toteuttamiseen, ja toisaalta ne yleiset tavoitteet, joihin toimella pyritään (asia 5/67, Beus, tuomio 13.3.1968, Kok. 1968, s. 125 ja 143 ja asia C-284/94, Espanja v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7309, 28 kohta).

124 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että päätös on edellä mainittujen perusteluja koskevien vaatimusten mukainen, sillä siinä osoitetaan kokonaistilanne, joka johti sen tekemiseen, ja ne yleiset tavoitteet, joihin sillä pyritään, kun siinä viitataan käännöksen pääosaston käytettävissä olevaan kääntämiskapasiteettiin. Luettaessa päätöstä ja asiakirjoja, joihin siinä viitataan (ks. edellä 5–7, 14 ja 15 kohta), on ilmeistä, että päätöksellä pyritään käännöspalvelun resurssipulan valossa vähentämään käännöspyyntöjen määrää, jotta käytettävissä oleva kapasiteetti ei ylittyisi.

125 Italian tasavalta ja väliintulijat ovat tältä osin väärässä, kun ne vetoavat väitettyyn ristiriitaan uusien jäsenvaltion kielille tehtäviä käännöksiä koskevan kapasiteettipulan ja sen välillä, että avoimia johdon virkoja koskevia ilmoituksia ei käännetty kaikille vanhojen jäsenvaltioiden kielille.

126 Päätöksen kannekirjelmään liitetyssä versiossa ja komission asiakirjassa PERS(2004) 203, johon viitataan päätöksen siinä versiossa, joka sisältyy komission 1678. kokouksen pöytäkirjaan, viitataan yleisesti ”käännöksen pääosaston käytettävissä olevaan kääntämiskapasiteettiin” ja kyseisen pääosaston ”tämänhetkiseen ylikuormittuneeseen työtilanteeseen” eikä ainoastaan uusia kieliä koskevaan kääntämiskapasiteettiin. Se, että edellä mainituissa kahdessa asiakirjassa viitataan 26.5.2004 päivättyyn asiakirjaan SEK(2004) 638/6, joka liittyy uusia virallisia kieliä koskevaan kääntämiskapasiteettiin, ei johda toisenlaiseen johtopäätökseen, sillä tämä ei ole ainut seikka, joka oikeuttaa päätöksellä toteutetun toimen.

127 Neljänneksi on todettava, että vaikka komissiolla on oikeus toteuttaa toimia, joita se pitää tarkoituksenmukaisina johtavassa asemassa olevien virkamiesten palvelukseenottamismenettelyn näkökohtien järjestämiseksi, on kuitenkin niin, että nämä toimet eivät saa johtaa kieleen perustuvaan syrjintään tiettyä virkaa hakevien henkilöiden välillä.

128 Tällainen syrjintä on yhtäältä nimenomaisesti kiellettyä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 kohdan perusteella, sillä kyseisen artiklan 6 kohdassa todetaan, että kaikkien syrjimättömyysperiaatteeseen ja suhteellisuusperiaatteeseen kohdistuvien rajoitusten pitää olla objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja ja niiden pitää vastata henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita.

129 Toisaalta myös henkilöstösääntöjen 27 artikla on esteenä sille, että nimittävä viranomainen vaatii virkaa hakevilta henkilöiltä määrätyn virallisen kielen täydellistä osaamista, koska tämän kieltä koskevan edellytyksen seurauksena on, että kyseinen virka varataan tietyn valtion kansalaiselle, mitä ei voida perustella syillä, jotka liittyvät yksikön toiminnan turvaamiseen (asia 15/63, Lassalle v. parlamentti, tuomio 4.3.1964, Kok. 1964, s. 57, 73 ja 74).

130 Jos näin ollen komissio päättää julkaista avointa johdon virkaa koskevan ilmoituksen koko tekstin Euroopan unionin virallisessa lehdessä ainoastaan tietyillä kielillä, sen on, jotta vältetään kieleen perustuva syrjintä kyseisestä ilmoituksesta mahdollisesti kiinnostuneiden hakijoiden välillä, toteutettava tarkoituksenmukaisia toimia kaikkien kyseisten hakijoiden informoimiseksi kyseisestä avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta ja siitä, missä toisinnoissa ilmoitus on julkaistu kokonaan.

131 Jos tämä ehto täyttyy, päätöksessä tarkoitetun ryhmän avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä ainoastaan tietyillä kielillä ei johda syrjintään eri hakijoiden välillä, jos on tiedossa, että he osaavat vähintään yhtä näistä kielistä riittävästi, mikä mahdollistaa sen, että he saavat tehokkaasti tiedon kyseisen ilmoituksen sisällöstä.

132 Tältä osin on todettava, että oikeuskäytännön mukaan se, että hallinnon jollekin virkamiehelleen osoittamat asiakirjat on laadittu jollain toisella kielellä kuin kyseisen virkamiehen äidinkielellä tai tämän valitsemalla ensimmäisellä vieraalla kielellä, ei johda kyseisen virkamiehen oikeuksien loukkaamiseen, jos tämä osaa hallinnon käyttämää kieltä, mikä mahdollistaa sen, että hän saa tehokkaasti ja helposti tiedon kyseessä olevien asiakirjojen sisällöstä (ks. vastaavasti edellä 117 kohdassa mainittu asia Rasmussen v. komissio, tuomion 62–64 kohta). Tämä johtopäätös pätee myös siltä osin kuin on kyse sellaisesta toimesta, joka on osoitettu kaikille virkamiehille tai valintamenettelyyn osallistuville hakijoille, kuten avointa virkaa koskeva ilmoitus.

133 On myös todettava, että henkilöstösääntöjen 28 artiklan f alakohdan valossa valintamenettelyyn osallistuvan hakijan on todistettava, että hänellä on perusteellinen kielitaito yhdessä yhteisön kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa yhteisön kielessä. Kyse on yhteisön virkamiesten palvelukseen ottamiseksi vaaditusta vähimmäiskielitaidosta, ja toimielimet voivat tarvittaessa asettaa vaativampia kieltä koskevia edellytyksiä otettaessa henkilöitä palvelukseen määrättyyn virkaan (ks. vastaavasti edellä 43 kohdassa mainittu asia Pappas v. alueiden komitea, tuomion 85 kohta).

134 Näin ollen silloin, kun yksikön tai toimen tarpeet sitä edellyttävät, asianomainen toimielin voi laillisesti määrittää kielet, joiden perusteellista tai riittävää osaamista edellytetään (ks. toisin edellä 129 kohdassa mainittu asia Lassalle v. parlamentti, tuomion 73 ja 74 kohta; ks. myös julkisasiamies Lagrangen kyseisessä asiassa antama ratkaisuehdotus, Kok. 1963, s. 77 ja 94). Tässä tapauksessa se, että avointa virkaa koskeva ilmoitus on saatavilla ainoastaan näillä kielillä, ei johda syrjintään hakijoiden välillä, sillä heidän pitää kaikkien osata vähintään yhtä näistä kielistä.

135 Sen sijaan avointa virkaa koskevan ilmoituksen tekstin julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä ainoastaan tietyillä yhteisön kielillä silloin, kun ainoastaan muita yhteisön kieliä osaavat henkilöt, voivat myös jättää hakemuksen, voi johtaa näiden henkilöiden syrjintään, jos ei ole toteutettu toimia, joiden tarkoituksena on mahdollistaa se, että tähän ryhmään kuuluvat mahdolliset hakijat saavat tehokkaasti tiedon ilmoituksen sisällöstä.

136 Kyseessä olevat hakijat ovat tällöin epäedullisemmassa tilanteessa kuin toiset hakijat, sillä he eivät voi saada tehokkaasti tietoa avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa vaaditusta pätevyydestä ja palvelukseenottamismenettelyn ehdoista ja säännöistä. Tällainen tieto on kuitenkin välttämätöntä, jotta he voivat tehdä hakemuksensa parhaalla mahdollisella tavalla maksimoidakseen mahdollisuutensa tulla valituksi kyseiseen virkaan.

137 Nyt esillä olevassa asiassa päätöksessä todetaan, että avoimia johdon virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä vastedes ainoastaan saksaksi, englanniksi ja ranskaksi. Päätöksessä näin ollen suljetaan pois kyseisten avoimia virkoja koskevien ilmoitusten koko tekstin julkaiseminen Euroopan unionin virallisen lehden muilla yhteisön kielillä julkaistuissa kieliversioissa, eikä siinä säädetä sellaisen ilmoituksen julkaisemisesta muissa kieliversioissa, joissa tiedotettaisiin tällaisesta avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta ja viitattaisiin saksan-, englannin- ja ranskankielisiin kieliversioihin sen koko tekstin saamiseksi, eikä myöskään muista vastaavista toimista.

138 Kun otetaan huomioon myös se, että itse päätöstä ei julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jotta olisi kiinnitetty muiden kuin saksan-, englannin- ja ranskankielisten toisintojen lukijoiden huomio huomattavaan muutokseen käytännöissä, jotka päätöksellä otettiin käyttöön, on olemassa vakava riski, että sellaiset mahdolliset hakijat, joiden äidinkieli on jokin muu kieli kuin yksi päätöksessä tarkoitetuista kolmesta kielestä, eivät edes saa tietoa avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta, joka voisi kiinnostaa heitä. Vaikka nämä hakijat osaisivat ainakin yhtä näistä kielistä, eli saksaa, englantia tai ranskaa, ei voida olettaa, että he lukevat muuta Euroopan unionin virallisen lehden toisintoa kuin heidän äidinkielellään julkaistua.

139 On lisäksi todettava, että päätöksessä viitataan yleisesti komission johtavassa asemassa olevia virkamiehiä koskeviin palveluksenottamismenettelyihin. Jos päätöksessä tai avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa ei siihen viitata, ei voida olettaa, että saksan, ranskan tai englannin kielen osaaminen on aina välttämätöntä, jotta voi tulla valituksi tällaiseen virkaan. Tämä ilmenee siitä, että avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa, joka koskee nimenomaisesti kyseisen ryhmän virkaa, vaaditaan ainoastaan ”perusteellista kielitaitoa yhdessä yhteisön virallisessa kielessä ja riittävää kielitaitoa toisessa näistä kielistä”.

140 Se seikka, johon komissio on vedonnut, eli että asiakirjassa SEK(2004) 638/6 ja avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa todetaan, että johdon virkoja koskeva valintamenettely järjestetään ainoastaan saksan, englannin ja ranskan kielellä, ei johda toisenlaiseen johtopäätökseen. Jos komissio nimittäin katsoo, että sen toiminnan turvaamiseen liittyvistä oikeutetuista syistä on välttämätöntä osata vähintään yhtä edellä mainituista kielistä, sen pitää sisällyttää tieto tästä näitä avoimia virkoja koskeviin ilmoituksiin. Koska nyt esillä olevassa asiassa näin ei ole tehty, on hylättävä tämä väite, ilman että on tarpeellista käsitellä niitä seurauksia, joita valintamenettelyjen aikana käytettyjen kielten rajoittaminen aiheuttaa valintamenettelyjen säännönmukaisuudelle.

141 Siltä osin kuin on kyse ilmoituksista, jotka koskevat sellaisia avoimia johdon virkoja, jotka eivät edellytä vähintään yhden edellä mainituista kolmesta kielestä osaamista, päätöksessä ei mainita mitään sellaista toimea, joka mahdollistaisi sen, että ne mahdolliset hakijat, jotka eivät osaa vähintään yhtä näistä kielistä, saavat tehokkaasti tiedon kyseisten ainoastaan näillä kolmella kielellä saatavilla olevien ilmoitusten

sisällöstä. Päätöksessä ei edes mainita näiden hakijoiden mahdollisuudesta ottaa yhteyttä komissioon kyseisten avoimia virkoja koskevien ilmoitusten käännöksen saamiseksi.

142 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että päätöksen soveltaminen voi johtaa kieleen perustuvaan syrjintään valintamenettelyyn osallistuvien hakijoiden välillä.

143 Komissio väittää kuitenkin pääasiallisesti, että tällaisen syrjinnän mahdollisuus on lähinnä teoreettinen. Päätöksessä valitut kolme kieltä ovat komission sisäisiä työkieliä, ja henkilöt, jotka hakivat kyseisiin virkoihin, osasivat varmasti ainakin yhtä näistä kielistä, sillä kyse täytyy olla hyvin pätevistä henkilöistä. Komissio väittää lisäksi, että kun otetaan huomioon kääntämistä koskeva kapasiteettipula, päätös perustui komission tehokkuuden ja toiminnan varmistamiseen liittyviin seikkoihin.

144 Näitä argumentteja ei voida hyväksyä. Siltä osin kuin kyse on siitä, että päätöksessä valitut kolme kieltä ovat komission sisäisiä työkieliä, oikeuskäytännöstä seuraa, että toimielin ei voi tyytyä siihen, että se osoittaa virkamiehelle yksittäispäätöksen, joka on laadittu yhdellä näistä työkielistä, vaan sen on varmistettava, että kyseinen virkamies osaa riittävästi tätä käytettyä kieltä, ja ellei näin ole, toimielimen on toimitettava virkamiehelle käännös (ks. vastaavasti asia T-197/98, Rudolph v. komissio, tuomio 23.3.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-55 ja II-241, 45–47 kohta ja edellä 118 kohdassa mainittu asia Bonaiti Brighina v. komissio, tuomion 20 ja 21 kohta).

145 Kun otetaan huomioon tämä oikeuskäytäntö, jota voidaan soveltaa analogisesti valintamenettelyyn osallistuviin hakijoihin, toimielin ei voi tyytyä käyttämään vapaana oleviin virkoihinsa liittyvissä avoimia virkoja koskevissa ilmoituksissa sisäisiä

työkieliään, vaan sen on varmistettava, että kaikki mahdolliset hakijat voivat saada tehokkaasti tiedon kyseessä olevista avoimia virkoja koskevista ilmoituksista ja niiden sisällöstä.

146 On joka tapauksessa muistettava, että päätös koskee ainoastaan sellaisten ilmoitusten julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jotka on osoitettu myös komission ulkopuolisille henkilöille, joille ei ole merkitystä sillä, että julkaisemiseen valitut kielet ovat komission sisäisiä työkieliä.

147 Lisäksi on todettava, että on totta, että johdon virat kiinnostavat väistämättä erityisen päteviä hakijoita, ja on siten todennäköistä, että useilla sellaisista hakijoista, joiden äidinkieli on jokin muu kieli kuin saksa, englanti tai ranska, on riittävä kielitaito yhdessä tai useammassa näistä kielistä, sillä näitä kieliä puhutaan melko laajalti Euroopassa. Tämä ei kuitenkaan ole riittävää päätöksellä toteutetun toimen oikeuttamiseksi.

148 Vaikka näin olisikin, tämä ei nimittäin tarkoita sitä, että hakijat lukisivat Euroopan unionin virallisen lehden näillä kolmella kielellä laadittuja kieliversioita sen sijaan, että he lukisivat kyseistä lehteä äidinkielellään. Ei joka tapauksessa voida olettaa, että kaikki henkilöt, joilla on johdon virkoihin vaadittu pätevyys, osaavat saksan, englannin tai ranskan kieltä.

149 Lopuksi myös väite, joka perustuu komission tehokkuuden ja toiminnan turvaamiseen, on hylättävä. Tällaiset toteamukset eivät voi oikeuttaa henkilöstösäännöissä kiellettyä syrjintää. Kuten näin ollen henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 6 kohdasta ilmenee, ainoastaan ”henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaiset oikeutetut tavoitteet”, kuten pakolliseen eläkeikään sekä vanhuuseläkeoikeutta koskevaan vähimmäisikään liittyvät toimet, joihin viitataan kyseisen säännöksen toisessa virkkeessä, voivat oikeuttaa

syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen. Kääntämiskapasiteetin hyvä hallinnointi ei kuitenkaan kuulu henkilöstöpolitiikan alaan henkilöstösäännöissä tarkoitetulla tavalla.

150 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että komissio rikkoi henkilöstösääntöjen 1 d artiklaa, kun se teki kyseessä olevan päätöksen. Komissio rikkoi lisäksi välillisesti henkilöstösääntöjen 27 artiklaa, koska toteutettu toimi voi suosia johtavassa asemassa olevien virkamiehien palvelukseenottamismenettelyjen yhteydessä hakijoita, joilla on tietty kansallisuus, eli hakijoita, jotka ovat kotoisin valtioista, joissa saksaa, englantia ja ranskaa puhutaan äidinkielenä, ja kyseinen toimi voi aiheuttaa vahinkoa ainakin osalle muista valtioista kotoisin oleville hakijoille.

151 Päätös on näin ollen kumottava. Myös avointa virkaa koskeva ilmoitus, joka on julkaistu päätöksessä säädettyjen edellytysten mukaisesti, on kumottava. Komissio julkaisi kyllä jäsenvaltioiden kansallisissa lehdissä lehti-ilmoituksia, jotka oli laadittu kaikilla muilla kielillä, jotta voitaisiin tiedottaa niille, joita asia koskee, avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta, johon viitattiin tarkempien tietojen saamiseksi.

152 Vaikka edellä mainittujen lehti-ilmoitusten julkaiseminen olisi riittävää, jotta hakijoille, joiden äidinkieli on jokin muu kieli kuin saksa, englanti tai ranska, voitaisiin tiedottaa avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta, on todettava, että komissio ei toteuttanut toimia, jotka olisivat mahdollistaneet sen, että myös henkilöt, jotka eivät osaa yhtään näistä kolmesta kielestä, saavat kyseisen ilmoituksen sisällöstä täsmälliset tiedot. Pelkästään ne tosiseikat, että yksikään hakija ei tehnyt komissiolle valitusta tältä osin tai että Italian kansalaiset olivat hyvin edustettuina hakijoiden joukossa, jotka ovat tosiseikkoja, joihin komissio vetoaa, eivät sellaisenaan riitä, jotta voitaisiin katsoa, että komission edellä mainittu laiminlyönti ei loukannut tiettyjen hakijoiden oikeuksia.

153 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hyväksyttävä ja päätös ja avointa virkaa koskeva ilmoitus on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

154 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Lisäksi työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

155 Komissio on hävinnyt nyt esillä olevan asian. Italian tasavalta ei kuitenkaan ole esittänyt oikeudenkäyntikuluja koskevia vaatimuksia. Näin ollen on määrättävä, että kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Komission 10.11.2004 pidetyssä 1678. kokouksessa tehty komission päätös, jonka mukaan avoimia johdon virkoja koskevat ilmoitukset julkaistaan

Euroopan unionin virallisessa lehdessä saksaksi, englanniksi ja ranskaksi ajanjaksona, jonka oli määrä päättyä 1.1.2007, kumotaan.

2) **Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajan avointa virkaa koskeva ilmoitus KOM/2005/335 (palkkaluokka A* 15/A* 16), jonka komissio julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä 9.2.2005 (EUVL C 34 A, s. 3), kumotaan.**

3) **Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Vilaras Prek Ciucă

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä marraskuuta 2008.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt . . . . . II - 3213

Asian tausta . . . . . II - 3222

Menettely ja asianosaisten sekä väliintulijoiden vaatimukset . . . . . II - 3224

Oikeudellinen arviointi . . . . . II - 3227

Tutkittavaksi ottaminen . . . . . II - 3227

Jäsenvaltioiden oikeus nostaa EY 230 artiklan nojalla kanne toimielinten toimista, jotka koskevat toimielinten suhteita niiden virkamiehiin ja toimihenkilöihin . . . . . II - 3228

– Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat . . . . . II - 3228

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3229

Päätöksen ja avointa virkaa koskevan ilmoituksen määrittäminen EY 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuksi kannekelpoiseksi toimeksi . . . . . II - 3231

– Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat . . . . . II - 3231

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3234

Määräaika kanteen nostamiseksi päätöksestä . . . . . II - 3239

– Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat . . . . . II - 3239

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3241

Asiakysymys . . . . . II - 3246

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat . . . . . II - 3246

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3256

Oikeudenkäyntikulut . . . . . II - 3266